

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 149

fyrtioandra årgången

16 juni 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- Kommissionens förordning (EG) nr 1229/1999 av den 15 juni 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1230/1999 av den 15 juni 1999 om fastställande av exportbidrag för nötkött och om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter 3
- Kommissionens förordning (EG) nr 1231/1999 av den 15 juni 1999 om inledandet av en stående anbudsfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det svenska interventionsorganet 9
- Kommissionens förordning (EG) nr 1232/1999 av den 15 juni 1999 om inledandet av en stående anbudsfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet 15
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1233/1999 av den 15 juni 1999 om försäljning genom anbudsförfarande av nötkött som innehas av vissa interventionsorgan och som är avsett för produktion av malet kött 21**
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1234/1999 av den 15 juni 1999 om fastställande för marknadsåret 1998/1999 av den faktiska produktionen av orensad bomull, samt av det belopp med vilket målpriset skall reduceras ... 26**
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1235/1999 av den 15 juni 1999 om det slutgiltiga fastställandet av stödet för orensad bomull från och med den 1 september 1998 till och med den 31 mars 1999 för regleringsåret 1998/99 28**

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 1236/1999 av den 15 juni 1999 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	31
	Kommissionens förordning (EG) nr 1237/1999 av den 15 juni 1999 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95	34

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

1999/394/EG, Euratom:

- * Rådets beslut av den 25 maj 1999 om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapernas intressen 36

Information om ikraftträdandet av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Israel 39

Kommissionen

1999/395/EG:

- * Kommissionens beslut av den 28 oktober 1998 om statligt stöd som de spanska myndigheterna beviljat SNIACE SA, beläget i Torrelavega, Kantabrien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 3437] 40

1999/396/EG, EKSG, Euratom:

- * Kommissionens beslut av den 2 juni 1999 om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapernas intressen [delgivet med nr SEK(1999) 802] 57

1999/397/EG:

- * Kommissionens beslut av den 14 juni 1999 om avslutande av antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet beträffande import av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea [delgivet med nr K(1999) 1539] 60

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1229/1999

av den 15 juni 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juni 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 juni 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	67,5
	064	47,0
	999	57,3
0707 00 05	052	79,2
	628	133,7
	999	106,4
0709 90 70	052	58,0
	999	58,0
0805 30 10	382	53,6
	388	61,2
	528	38,4
	999	51,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	71,6
	400	63,9
	508	80,0
	512	52,2
	524	71,0
	528	48,5
	804	99,5
	999	69,5
0809 20 95	052	194,2
	064	190,7
	068	139,9
	400	187,5
	616	153,1
0809 40 05	999	173,1
	624	249,2
	999	249,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1230/1999

av den 15 juni 1999

om fastställande av exportbidrag för nötkött och om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾ särskilt artikel 13 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 13 i förordning (EEG) nr 805/68 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

I förordning (EEG) nr 32/82⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2326/97⁽⁴⁾, förordning (EEG) nr 1964/82⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2469/97⁽⁶⁾, och förordning (EEG) nr 2388/84⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3661/92⁽⁸⁾, fastställs villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag på vissa styckningsdelar av nötkött och vissa konserverade nötköttsprodukter.

Tillämpningen av dessa regler och villkor på den förväntade situationen på marknaden för nötkött medför att bidragen bör vara de som anges nedan.

Med hänsyn till den nuvarande situationen på gemenskapens marknad och möjligheterna till avyttring särskilt i vissa tredje länder bör exportbidrag beviljas för dels nötkreatur med en levande vikt om mer än 220 kg och mindre än 300 kg avsedda för slakt, dels vuxna nötkreatur med en levande vikt om minst 300 kg.

Exportbidrag bör beviljas till vissa destinationer av visst färskt eller kylt kött som förtecknas i bilagan och omfattas av KN-nummer 0201, visst fryst kött förtecknat i bilagan under KN-nummer 0202, visst kött eller vissa slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 0206 och andra beredningar eller konserver av kött eller slakt-

biprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 1602 50 10.

Med hänsyn till den stora variationen av produkter som omfattas av KN-numren 0201 20 90 700 och 0202 20 90 100 vilka används i exportbidragssyfte, bör exportbidrag endast beviljas för styckningsdelar vars vikt av ben inte överskrider en tredjedel av den totala vikten.

Beträffande nötkött, med eller utan ben, saltat eller torkat, existerar det ett traditionellt handelsflöde till Schweiz. För att denna handel skall kunna fortsätta bör exportbidraget fastställas så att det täcker skillnaden mellan priserna på den schweiziska marknaden och exportpriserna i medlemsstaterna. Det finns möjlighet att exportera sådant kött liksom saltat, rökt och torkat kött till vissa länder i Afrika, Främre Orienten och Mellersta Östern. Denna möjlighet bör beaktas och ett exportbidrag fastställas i förhållande till detta.

Beträffande vissa andra styckningsdelar och konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-numren 1602 50 31 till 1602 50 80 kan gemenskapens andel i internationell handel bibehållas genom beviljande av ett exportbidrag motsvarande det som för närvarande beviljas exportörerna.

Beträffande andra nötköttsprodukter behöver ett exportbidrag inte fastställas eftersom gemenskapens andel i internationell handel är obetydlig.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 565/1999⁽¹⁰⁾, upprättas exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter. Av tydlighetsskäl är det nödvändigt att omformulera texten i fotnot 2 om de villkor som skall beaktas vid beviljandet av bidrag för visst urbenat kött från fullvuxna handjur av nötkreatur, i avsnitt 5 i bilagan till förordning (EEG) nr 3846/87 och i bilaga I till denna förordning.

I syfte att underlätta tullklareringen vid export för marknadsaktörerna bör exportbidragen för alla frysta styckningsdelar bringas i överensstämmelse med exportbidragen för färska eller kylda styckningsdelar med undantag för delar från vuxna nötkreatur av hankön.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 4, 8.1.1982, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 323, 26.11.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 212, 21.7.1982, s. 48.

⁽⁶⁾ EGT L 341, 12.12.1997, s. 8.

⁽⁷⁾ EGT L 221, 18.8.1984, s. 28.

⁽⁸⁾ EGT L 370, 19.12.1992, s. 16.

⁽⁹⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 70, 17.3.1999, s. 3.

Det har visat sig att det i vissa fall ofta är svårt att fastställa de relevanta kvantiteterna nötkött och annat kött i bearbetade eller konserverade köttprodukter som omfattas av KN-nummer 1602 50. Rena nötköttsprodukter bör därför särskiljas och ett nytt nummer införas för blandningar av kött eller slaktbiprodukter. Kontrollerna av produkter som inte består av köttblandningar eller slaktbiprodukter bör därför intensifieras på så sätt att exportbidrag för dessa produkter endast beviljas om de tillverkas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83⁽²⁾.

Exportbidrag för hondjur bör variera i förhållande till djurens ålder för att undvika oegentligheter vid export av vissa renrasiga avelsdjur.

Det förekommer möjlighet att exportera kvigor till tredje land, förutom de djur som är avsedda för slakterier. För att undvika missbruk bör regler för kontroll fastställas så att det endast rör sig om djur som är yngre än 36 månader.

Trots uppdelningen av Kombinerade nomenklaturen i underavdelningar för sådant bearbetat och konserverat kött, annat än kokt, som omfattas av KN-nummer 1602 50 har det visat sig att det finns möjlighet att från exportbidragsnomenklaturen stryka ett flertal produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 31 och ändra förteckningen över produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 80.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag i enlighet med artikel 13 i förordning (EEG) nr 805/68 beviljas och storleken av dessa bidrag fastställs i bilaga I till denna förordning.
2. Destinationerna är preciserade i bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

För att bidrag skall beviljas för varor med produktnummer 0102 90 59 9000 i exportbidragsnomenklaturen för export till tredje land som ligger i zon 10, som förtecknas i bilaga II till denna förordning, skall det vid fullgörandet av tullformalitetserna läggas fram ett veterinärintyg under-tecknat av en legitimerad veterinär, i original med en kopia. Intyget skall visa att det verkligen rör sig om kvigor som är yngre än 36 månader. Originalet skall återställas till exportören och kopian, vars överensstämmelse med originalet skall kontrolleras av tullmyndigheterna, skall bifogas begäran om utbetalning av exportbidrag.

Artikel 3

I avsnitt 5 i bilagan till förordning (EEG) nr 3846/87 skall fotnot 2 ersättas med följande:

”För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 1964/82 i dess ändrade lydelse.”

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 16 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 199, 22.7.1983, s. 12.

BILAGA I

till kommissionens förordning av den 15 juni 1999 om fastställande av exportbidrag för nötkött

<i>(EUR/100 kg)</i>			<i>(EUR/100 kg)</i>		
Produktnummer	Destination	Bidrag (°)	Produktnummer	Destination	Bidrag (°)
		— Levande vikt —			— Nettovikt —
0102 10 10 9120	01	63,00	0201 20 20 9120	02	51,00
0102 10 10 9130	02	24,50		03	35,00
	03	16,50		04	18,00
	04	8,50	0201 20 30 9110 (1)	02	94,00
0102 10 30 9120	01	63,00		03	65,00
0102 10 30 9130	02	24,50		04	31,50
	03	16,50	0201 20 30 9120	02	36,50
	04	8,50		03	26,00
0102 10 90 9120	01	63,00		04	13,00
0102 90 41 9100	02	60,50	0201 20 50 9110 (1)	02	163,00
0102 90 51 9000	02	24,50		03	109,00
	03	16,50		04	54,00
	04	8,50	0201 20 50 9120	02	65,00
0102 90 59 9000	02	24,50		03	44,50
	03	16,50		04	22,00
	04	8,50	0201 20 50 9130 (1)	02	94,00
	10	60,50 (°)		03	65,00
0102 90 61 9000	02	24,50		04	31,50
	03	16,50	0201 20 50 9140	02	36,50
	04	8,50		03	26,00
0102 90 69 9000	02	24,50		04	13,00
	03	16,50	0201 20 90 9700	02	36,50
	04	8,50		03	26,00
0102 90 71 9000	02	60,50		04	13,00
	03	39,50	0201 30 00 9050	05 (4)	53,00
	04	20,00		07 (4a)	53,00
0102 90 79 9000	02	60,50	0201 30 00 9100 (2)	02	227,50
	03	39,50		03	156,00
	04	20,00		04	78,50
		— Nettovikt —		06	201,00
0201 10 00 9110 (1)	02	94,00	0201 30 00 9120 (2)	08	125,50
	03	65,00		09	116,50
	04	31,50		03	86,00
0201 10 00 9120	02	36,50		04	43,00
	03	26,00		06	110,00
	04	13,00	0201 30 00 9150 (6)	08	33,00
0201 10 00 9130 (1)	02	129,00		09	30,00
	03	86,50		03	26,00
	04	43,50		04	13,50
0201 10 00 9140	02	51,00		06	29,50
	03	35,00	0201 30 00 9190 (6)	02	51,00
	04	18,00		03	33,50
0201 20 20 9110 (1)	02	129,00		04	16,00
	03	86,50		06	41,00
	04	43,50			

<i>(EUR/100 kg)</i>			<i>(EUR/100 kg)</i>		
Produktnummer	Destination	Bidrag (°)	Produktnummer	Destination	Bidrag (°)
		— Nettovikt —			— Nettovikt —
0202 10 00 9100	02	36,50	1602 50 10 9120	02	59,00 ⁽⁸⁾
	03	26,00		03	47,00 ⁽⁸⁾
	04	13,00		04	47,00 ⁽⁸⁾
0202 10 00 9900	02	51,00	1602 50 10 9140	02	52,50 ⁽⁸⁾
	03	35,00		03	41,50 ⁽⁸⁾
	04	18,00		04	41,50 ⁽⁸⁾
0202 20 10 9000	02	51,00	1602 50 10 9160	02	41,50 ⁽⁸⁾
	03	35,00		03	33,50 ⁽⁸⁾
	04	18,00		04	33,50 ⁽⁸⁾
0202 20 30 9000	02	36,50	1602 50 10 9170	02	28,00 ⁽⁸⁾
	03	26,00		03	22,00 ⁽⁸⁾
	04	13,00		04	22,00 ⁽⁸⁾
0202 20 50 9100	02	65,00	1602 50 10 9190	02	28,00
	03	44,50		03	22,00
	04	22,00		04	22,00
0202 20 50 9900	02	36,50	1602 50 10 9240	02	—
	03	26,00		03	—
	04	13,00		04	—
0202 20 90 9100	02	36,50	1602 50 10 9260	02	—
	03	26,00		03	—
	04	13,00		04	—
0202 20 90 9100	02	36,50	1602 50 10 9280	02	—
	03	26,00		03	—
	04	13,00		04	—
0202 30 90 9100	05 ⁽⁴⁾	53,00	1602 50 31 9125	01	100,00 ⁽⁵⁾
	07 ^(4a)	53,00		01	38,00 ⁽⁸⁾
0202 30 90 9400 ⁽⁶⁾	08	33,00	1602 50 31 9135	01	18,50
	09	30,00	1602 50 31 9195	01	89,00 ⁽⁵⁾
	03	26,00	1602 50 31 9325	01	33,50 ⁽⁸⁾
	04	13,50	1602 50 31 9335	01	18,50
	06	29,50	1602 50 31 9395	01	100,00 ⁽⁵⁾
0202 30 90 9500 ⁽⁶⁾	02	51,00	1602 50 39 9125	01	38,00 ⁽⁸⁾
	03	33,50	1602 50 39 9135	01	18,50
	04	16,00	1602 50 39 9195	01	89,00 ⁽⁵⁾
	06	41,00	1602 50 39 9325	01	33,50 ⁽⁸⁾
0206 10 95 9000	02	51,00	1602 50 39 9335	01	18,50
	03	33,50	1602 50 39 9395	01	38,00 ⁽⁵⁾
	04	16,00	1602 50 39 9425	01	22,00 ⁽⁸⁾
	06	41,00	1602 50 39 9435	01	16,00
0206 29 91 9000	02	51,00	1602 50 39 9495	01	16,00
	03	33,50	1602 50 39 9505	01	38,00 ⁽⁵⁾
	04	16,00	1602 50 39 9525	01	22,00 ⁽⁸⁾
	06	41,00	1602 50 39 9535	01	16,00
0210 20 90 9100	02	42,50	1602 50 39 9595	01	16,00
	04	25,50			
0210 20 90 9300	02	53,00			
0210 20 90 9500 ⁽³⁾	02	53,00			

<i>(EUR/100 kg)</i>			<i>(EUR/100 kg)</i>		
Produktnummer	Destination	Bidrag (°)	Produktnummer	Destination	Bidrag (°)
		— Nettovikt —			— Nettovikt —
1602 50 39 9615	01	16,00	1602 50 80 9495	01	16,00
1602 50 39 9625	01	7,50	1602 50 80 9505	01	16,00
1602 50 39 9705	01	—	1602 50 80 9515	01	7,50
1602 50 39 9805	01	—	1602 50 80 9535	01	22,00 (°)
1602 50 39 9905	01	—	1602 50 80 9595	01	16,00
1602 50 80 9135	01	33,50 (°)	1602 50 80 9615	01	16,00
1602 50 80 9195	01	16,00	1602 50 80 9625	01	7,50
1602 50 80 9335	01	30,00 (°)	1602 50 80 9705	01	—
1602 50 80 9395	01	16,00	1602 50 80 9805	01	—
1602 50 80 9435	01	22,00 (°)	1602 50 80 9905	01	—

(¹) För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.

(²) För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 1964/82 i dess ändrade lydelse.

(³) Exportbidraget för nötkött i saltlake beviljas för nettovikten, efter det att vikten på saltlaken dragits av.

(⁴) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2973/79 (EGT L 336, 29.12.1979, s. 44).

(^{4a}) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EG) nr 2051/96 (EGT L 274, 26.10.1996, s. 18).

(⁵) EGT L 221, 19.8.1984, s. 28.

(⁶) Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).

Uttrycket "genomsnittlig andel" avser det prov som anges i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2457/97 (EGT L 340, 11.12.1997, s. 29). Provet skall tas ur den känsligaste delen av partiet.

(⁷) I artikel 13.10 i den ändrade förordningen (EEG) nr 805/68 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importeras från tredje land och åter exporteras till tredje land.

(⁸) Exportbidraget beviljas endast för produkter som framställts i enlighet med förfarandet i artikel 4 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 565/80.

(⁹) Beviljande av exportbidrag sker under förutsättning att villkoren i artikel 2 i denna förordning uppfylls.

Obs! De beskrivningar som svarar mot produktnumren och fotnoterna är fastställda i den ändrade förordningen (EEG) nr 3846/87.

BILAGA II

Zon 01: alla tredje länder

Zon 02: zon 08–09

Zon 03	Zon 07	Zon 09
022 Ceuta och Melilla	404 Canada	224 Sudan
024 Island		228 Mauretanien
028 Norge		232 Mali
041 Färöarna		236 Burkina Faso
043 Andorra		240 Niger
044 Gibraltar		244 Tschad
045 Vatikanstaten	Zon 08	247 Kap Verde
053 Estland		248 Senegal
054 Lettland	046 Malta	252 Gambia
055 Litauen	052 Turkiet	257 Guinea-Bissau
060 Polen	072 Ukraina	260 Guinea
061 Tjeckien	073 Vitryssland	264 Sierra Leone
063 Slovakien	074 Moldova	268 Liberia
064 Ungern	075 Ryssland	272 Elfenbenskusten
066 Rumänien	076 Georgien	276 Ghana
068 Bulgarien	077 Armenien	280 Togo
070 Albanien	078 Azerbajdzjan	284 Benin
091 Slovenien	079 Kazakstan	288 Nigeria
092 Kroatien	080 Turkmenistan	302 Kamerun
093 Bosnien-Hercegovina	081 Uzbekistan	306 Centralafrikanska republiken
094 Jugoslavien	082 Tadzjikistan	310 Ekvatorialguinea
096 Före detta jugoslaviska republiken Makedonien	083 Kirgisistan	311 São Tomé och Príncipe
109 Kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland	084 Kirgisistan	314 Gabon
406 Grönland	204 Marocko	318 Kongo (republiken)
600 Cypern	208 Algeriet	322 Kongo (demokratiska republiken)
950 Proviantering och bunkring (destinationer som avses i artikel 34 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 med ändringar)	212 Tunisien	324 Rwanda
	216 Libyen	328 Burundi
	220 Egypten	329 St. Helena och tillhörande områden
	604 Libanon	330 Angola
	608 Syrien	334 Etiopien
	612 Irak	336 Eritrea
	616 Iran	338 Djibouti
	624 Israel	342 Somalia
	625 Västbanken och Gazaremsan	350 Uganda
	628 Jordanien	352 Tanzania
	632 Saudiarabien	355 Seychellerna och tillhörande områden
	636 Kuwait	357 Brittiska områden i Indiska Oceanen
	640 Bahrein	366 Mocambique
	644 Qatar	373 Mauritius
	647 Förenade Arabemiraten	375 Komorerna
	649 Oman	377 Mayotte
	653 Yemen	378 Zambia
	662 Pakistan	386 Malawi
	669 Sri Lanka	388 Sydafrika
	676 Myanmar (Burma)	395 Lesotho
	680 Thailand	
	690 Vietnam	
	700 Indonesien	
	708 Filippinerna	
	720 Kina	Zon 10
	724 Nordkorea	
	740 Hongkong	075 Ryssland

OBS: Länderna definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1231/1999

av den 15 juni 1999

om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det svenska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 35 113 ton vete av brödkvalitet som innehas av det svenska interventionsorganet.
- (3) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.
- (4) Om uttaget av vete av brödkvalitet försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.
- (5) Den föreskrivna anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet från interventionslager är ovanlig på så sätt att den även omfattar slutet av regleringsåret, dvs. juni 1999. För de anbud som lämnas in mellan den 17 och 30 juni 1999 är leverans alltså möjlig först från och med den 1 juli 1999. Därmed bör undantag göras från artikel 16.1 i förordning (EEG) nr 2131/93, där det föreskrivs att högst en månad

får gå från det att anbudet mottages till dess betalning sker.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det svenska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förordning (EEG) nr 2131/93 för export av vete av brödkvalitet som innehas av interventionsorganet.

Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 35 113 ton vete av brödkvalitet för export till tredje land. För anbud som lämnas in den 17 juni 1999 eller senare kommer tullformalitetserna för export att fullgöras tidigast den 1 juli 1999.

2. De regioner där de 35 113 tonnen vete av brödkvalitet lagras anges i bilaga I.

Artikel 3

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.

2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.

3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

2. De anbud som lämnas in mellan den 17 och 30 juni 1999 inom ramen för denna anbudsinfordran skall endast godkännas då de åtföljs av ett skriftligt åtagande om att exportera först från och med den 1 juli 1999. Anbudet behöver inte åtföljas av någon ansökan om exportlicenser enligt artikel 44 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽¹⁾.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnade av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 17 juni 1999 kl. 9.00 (Brysselstid).

2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (Brysselstid).

3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 30 september 1999 kl. 9.00 (Brysselstid).

4. Anbudet skall lämnas in till det svenska interventionsorganet.

Artikel 6

För de anbud som lämnas in mellan den 17 och 30 juni 1999 gäller följande:

- Trots vad som sägs i artikel 16.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall spannmålet betalas senast den 31 juli 1999.
- Trots vad som sägs i artikel 16.3 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall exportpriset vara det som anges i anbudet.

Artikel 7

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93 friställs säkerheten för de licenser för vilka ansökan inlämnas mellan den 17 och 30 juni 1999 enligt artikel 17.2 andra strecksatsen först när bevis har givits på att tullformaliteterna vid export fullgjorts den 1 juli 1999 eller därefter.

Artikel 8

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företrädas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

⁽¹⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick,

b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider nedanstående gränsvärden:

— 2 kg/hl avseende specifika vikten, som dock inte får understiga 72 kg/hl,

— 1 procentenhet avseende vattenhalten,

— 20 procentenheter, i fråga om falltalet enligt Hagbergmetoden,

— 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92⁽²⁾,

och

— 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldryga,

skall köparen godta partiet i befintligt skick,

c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen

— antingen godta partiet i befintligt skick, eller

— avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsvet av brödkvalitet av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II,

d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsvet av brödkvalitet av

⁽²⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av vete av brödkvalitet sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 9

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92⁽¹⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av vete av brödkvalitet i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontrollexportdeklarationen och, i förekommande fall, kontroll exemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

- Trigo blando panificable de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1231/1999
- Bageegnet blød hvede fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1231/1999
- Interventions-Brotweichweizen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattung oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1231/1999
- Μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1231/1999

- Intervention common wheat of breadmaking quality without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1231/1999
- Blé tendre d'intervention panifiable ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1231/1999
- Frumento tenero d'intervento panificabile senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1231/1999
- Zachte tarwe van bakkwaliteit uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1231/1999
- Trigo mole panificável de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 1231/1999
- Interventioleipävehnä, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1231/1999
- Interventionsvete, av brödkvalitet, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1231/1999.

Artikel 10

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.

2. Genom undantag från artikel 17 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall skyldigheten att exportera täckas av en säkerhet, vars belopp skall motsvara skillnaden mellan interventionspriset på anbudsdagen och anbudspriset och aldrig understiga 10 euro/ton. Hälften av beloppet skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande belopp före uttaget av spannmålen.

Genom undantag från artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- den del av beloppet som ställts vid utfärdandet av exportlicensen frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att den spannmål som uttagits har lämnat gemenskapens tullområde.
- resterande belopp frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 euro per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

⁽¹⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

Artikel 11

Det svenska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbuden senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbuden skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

(i ton)

Lagringsplats	Mängd
Djurön	1 575
Gullspång	6 339
Holmsund	2 746
Otterbäcken	9 250
Skänninge	6 082
Surte	9 121

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfördran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det svenska interventionsorganet

(Artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1231/1999)

— Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:

— Datum för anbudet:

— Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			<p>— Specifika vikten (kg/hl)</p> <p>— % grodda kärnor</p> <p>— % andra orenheter</p> <p>— % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet</p> <p>— Annat</p>

*BILAGA III***Stående anbudsfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det svenska interventionsorganet**

(Förordning (EG) nr 1231/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Anbudsgivare nr	Parti nr	Mängd i ton	Anbudspris (i euro per ton) ⁽¹⁾	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i euro per ton) (preliminärt)	Kommersiella omkostnader (i euro per ton)	Destination
1						
2						
3						
etc.						

⁽¹⁾ Priset inkluderar höjningar och sänkningar för de partier som anbudet gäller.*BILAGA IV*

De enda nummer som skall användas för kontakt med GD VI (C/1) i Bryssel är

— fax nr: 296 49 56
295 25 15,

— telex nr: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska alfabetet).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1232/1999

av den 15 juni 1999

om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

får gå från det att anbudet mottages till dess betalning sker.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

av följande skäl:

Artikel 1(1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det tyska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förordning (EEG) nr 2131/93 för export av vete av brödkvalitet som innehas av interventionsorganet.

(2) Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 200 006 ton vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet.

Artikel 2

(3) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 200 006 ton vete av brödkvalitet för export till tredje land. För anbud som lämnas in den 17 juni 1999 eller senare kommer tullformalitetserna för export att fullgöras tidigast den 1 juli 1999.

2. De regioner där de 200 006 tonnen vete av brödkvalitet lagras anges i bilaga I.

Artikel 3

(4) Om uttaget av vete av brödkvalitet försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.

2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.

(5) Den föreskrivna anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet från interventionslager är ovanlig på så sätt att den även omfattar slutet av regleringsåret, dvs. juni 1999. För de anbud som lämnas in mellan den 17 och 30 juni 1999 är leverans alltså möjlig först från och med den 1 juli 1999. Därmed bör undantag göras från artikel 16.1 i förordning (EEG) nr 2131/93, där det föreskrivs att högst en månad

3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

2. De anbud som lämnas in mellan den 17 och 30 juni 1999 inom ramen för denna anbudsinfordran skall endast godkännas då de åtföljs av ett skriftligt åtagande om att exportera först från och med den 1 juli 1999. Anbudet behöver inte åtföljas av någon ansökan om exportlicenser enligt artikel 44 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽¹⁾.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnade av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 17 juni 1999 kl. 9.00 (Brysselstid).

2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (Brysselstid).

3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 30 september 1999 kl. 9.00 (Brysselstid).

4. Anbudet skall lämnas in till det tyska interventionsorganet.

Artikel 6

För de anbud som lämnas in mellan den 17 och 30 juni 1999 gäller följande:

- Trots vad som sägs i artikel 16.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall spannmålet betalas senast den 31 juli 1999.
- Trots vad som sägs i artikel 16.3 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall exportpriset vara det som anges i anbudet.

Artikel 7

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93 friställs säkerheten för de licenser för vilka ansökan inlämnas mellan den 17 och 30 juni 1999 enligt artikel 17.2 andra strecksatsen först när bevis har givits på att tullformalitetsakterna vid export fullgjorts den 1 juli 1999 eller därefter.

Artikel 8

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företrädas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick,

b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider nedanstående gränsvärden:

— 2 kg/hl avseende specifika vikten, som dock inte får understiga 72 kg/hl,

— 1 procentenhet avseende vattenhalten,

— 20 procentenheter, i fråga om falltalet enligt Hagbergmetoden,

— 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92⁽²⁾,

och

— 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldryga,

skall köparen godta partiet i befintligt skick,

c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen

— antingen godta partiet i befintligt skick, eller

— avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsvetet av brödkvalitet av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II,

d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsvetet av brödkvalitet av

⁽¹⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av vete av brödkvalitet sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 9

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92⁽¹⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av vete av brödkvalitet i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontrollexportdeklarationen och, i förekommande fall, kontroll exemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

- Trigo blando panificable de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1232/1999
- Bageegnet blødt hvede fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1232/1999
- Interventions-Brotweichweizen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1232/1999
- Μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1232/1999

- Intervention common wheat of breadmaking quality without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1232/1999
- Blé tendre d'intervention panifiable ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1232/1999
- Frumento tenero d'intervento panificabile senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1232/1999
- Zachte tarwe van bakkwaliteit uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1232/1999
- Trigo mole panificável de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 1232/1999
- Interventioleipävehnä, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1232/1999
- Interventionsvete, av brödkvalitet, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1232/1999.

Artikel 10

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.

2. Genom undantag från artikel 17 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall skyldigheten att exportera täckas av en säkerhet, vars belopp skall motsvara skillnaden mellan interventionspriset på anbudsdagen och anbudspriset och aldrig understiga 10 euro/ton. Hälften av beloppet skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande belopp före uttaget av spannmålen.

Genom undantag från artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- den del av beloppet som ställts vid utfärdandet av exportlicensen frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att den spannmål som uttagits har lämnat gemenskapens tullområde.
- resterande belopp frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 euro per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

⁽¹⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

Artikel 11

Det tyska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbuden senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbuden skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

(i ton)

Lagringsplats	Mängd
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	88 195
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/Saarland/Bayern	61 063
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	19 413
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	31 335

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet

(Artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1232/1999)

— Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:

— Datum för anbudet:

— Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			— Specifika vikten (kg/hl) — % grodda kärnor — % andra orenheter — % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet — Annat

*BILAGA III***Stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet**

(Förordning (EG) nr 1232/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Anbudsgivare nr	Parti nr	Mängd i ton	Anbudspris (i euro per ton) ⁽¹⁾	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i euro per ton) (preliminärt)	Kommersiella omkostnader (i euro per ton)	Destination
1						
2						
3						
etc.						

⁽¹⁾ Priset inkluderar höjningar och sänkningar för de partier som anbudet gäller.*BILAGA IV*

De enda nummer som skall användas för kontakt med GD VI (C/1) i Bryssel är

— fax nr: 296 49 56
295 25 15,

— telex nr: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska alfabetet).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1233/1999

av den 15 juni 1999

om försäljning genom anbudsförfarande av nötkött som innehas av vissa interventionsorgan och som är avsett för produktion av malet kött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna, och

av följande skäl:

Tillämpningen av interventionsåtgärder för nötkött har medfört att det finns stora lager i flera medlemsstater. För att undgå alltför lång lagring bör en del av dessa lager säljas genom anbudsförfarande för produktion av malet kött i gemenskapen.

För att säkerställa en effektiv förvaltning av marknaderna bör interventionslagren även kunna säljas till anläggningar som producerar malet kött och som godkännts enligt artikel 8 i rådets direktiv 94/65/EG av den 14 december 1994 om kraven för produktion och utsläppande på marknaden av malet kött och köttberedningar⁽³⁾.

Sådan försäljning bör ske enligt reglerna i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95⁽⁵⁾, särskilt avdelningarna II och III i denna, med vissa undantag på grund av dessa produkters speciella användningsändamål.

För att säkerställa ett regelbundet och enhetligt anbudsförfarande bör ytterligare åtgärder vidtas utöver de som fastställs i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.

Det är lämpligt att medge undantag från bestämmelserna i artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 med tanke på de administrativa svårigheter som tillämpningen av denna punkt vållar i de berörda medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Försäljningen skall avse följande:

- Cirka 1 194 ton benfritt nötkött som lagrats av det irländska interventionsorganet efter intervention från maj 1998 till och med januari 1999, enligt artikel 6 i förordning (EEG) nr 805/68.
- Cirka 3 000 ton benfritt nötkött som lagrats av interventionsorganet i Förenade kungariket.

Närmare upplysningar om kvantiteter ges i bilaga I.

2. Om inte annat sägs i bestämmelserna i denna förordning skall de produkter som avses i punkt 1 säljas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2173/79, särskilt avdelningarna II och III i denna.

Artikel 2

1. Trots artiklarna 6 och 7 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall bestämmelserna i och bilagorna till den här förordningen tjäna som ett allmänt meddelande om anbudsinfordran.

De berörda interventionsorganen skall utfärda ett meddelande om anbudsinfordran med angivande särskilt av

- a) de kvantiteter nötkött som är till salu, och
- b) tidsfrist och plats för inlämnande av anbud.

2. Upplysningar om kvantiteter och om var produkterna hålls i lager skall kunna inhämtas på de adresser som anges i bilaga II till den här förordningen. Interventionsorganen skall dessutom anslå det meddelande som avses i punkt 1 på sina huvudkontor och kan även offentliggöra det på andra ställen.

3. För varje produkt i bilaga I skall interventionsorganen först sälja det kött som hållits längst i lager. För att se till att lagren förvaltas på bästa sätt och efter att i förväg ha underrättat kommissionen, får medlemsstaterna reservera endast vissa lager eller delar av kyl- och fryshus för leverans av det kött som har sålts inom ramen för denna förordning.

4. Endast anbud som är interventionsorganen till handa senast kl. 12.00 den 22 juni 1999 skall beaktas.

5. Trots artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall ett anbud skickas till det berörda interventionsorganet i ett förseglat kuvert, med hänvisning till den förordning det gäller. Det förseglade kuvertet får inte öppnas av interventionsorganet innan den tidsfrist som avses i punkt 4 har löpt ut.

6. Trots artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 skall det i anbuden inte anges i vilket eller vilka kyl- eller fryshus som produkterna förvaras.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de mottagna anbudena senast den följande arbetsdagen efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut.

2. Efter granskning av de mottagna anbudena skall det för varje produkt fastställas ett lägsta försäljningspris. I annat fall skall anbudsförfarandet avbrytas.

Artikel 4

1. Ett anbud skall bara vara giltigt om det inges av eller på uppdrag av en produktionsanläggning som godkänts enligt artikel 8.1 i direktiv 94/65/EG för produktion av malet kött eller beredningar av malet kött. Medlemsstaterna skall samråda med varandra vid behov för tillämpningen av denna punkt.

2. Anbudet skall åtföljas av

- en skriftlig förpliktelse från anbudsgivaren att använda allt det köpta köttet till att producera malet kött enligt artikel 2.2 a och b i direktiv 94/65/EG senast fem månader efter det datum då försäljningskontraktet slöts med interventionsorganet, samt
- en exakt angivelse av var anbudsgivarens anläggning eller anläggningar ligger där det malda köttet skall produceras.

3. En anbudsgivare enligt punkt 1 får skriftligen uppdra åt ett ombud att ta emot de köpta produkterna för den sökandes räkning. I dessa fall skall ombudet lägga fram anbud på uppdrag av anbudsgivaren tillsammans med den skriftliga instruktionen som avses ovan.

4. De köpare och ombud som avses i föregående stycken skall föra löpande lagerbok som gör det möjligt att säkerställa produkternas bestämmelseort och användning, särskilt för att det skall gå att förvissa sig om att de uppköpta kvantiteterna motsvarar mängden producerat malet kött. För administrativ kontroll skall vid behov det interventionsorgan som innehar de berörda produkterna skicka en bestyrkt kopia av försäljningskontraktet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det malda köttet skall produceras.

Artikel 5

1. Kött som köpts enligt denna förordning skall malas senast fem månader efter det datum då försäljningskontraktet slöts.

2. Dokumentation som bevisar att kraven i punkt 1 har följts skall överlämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det malda köttet produceras senast sju månader efter det datum då försäljningskontraktet slöts.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall införa ett system för fysisk och administrativ kontroll för att säkerställa att allt kött mals i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.1.

För detta ändamål skall producenterna när som helst kunna styrka köttets identitet och användning med hjälp av produktregister av lämpligt slag.

Artikel 7

1. Säkerheten i artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall vara 12 euro per 100 kg.

2. En säkerhet som täcker malningen av produkterna skall ställas innan köttet övertas hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där malningen skall utföras.

Beloppet skall motsvara skillnaden i euro mellan anbudspriset per ton och 2 700 euro.

Artikel 8

Det skall vara ett primärt krav enligt artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 ⁽¹⁾ att allt kött som köps skall malas.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I
— BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos (*)	Cantidad aproximada (toneladas)
Medlemsstat	Produkter (*)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (*)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (*)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products (*)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (*)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (*)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (*)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (*)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (*)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (*)	Ungefärlig kvantitet (ton)

Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött

IRELAND	— Intervention flank (INT 18)	655
	— Intervention shoulder (INT 22)	500
	— Intervention forequarter (INT 24)	39
UNITED KINGDOM	— Intervention flank (INT 18)	2 000
	— Intervention shoulder (INT 22)	500
	— Intervention forequarter (INT 24)	500

(*) Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) n.º 2456/93 de la Comisión (DO L 225 de 4.9.1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) n.º 2812/98 (DO L 349 de 24.12.1998, p. 47).

(*) Se bilag V og VII til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4.9.1993, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2812/98 (EFT L 349 af 24.12.1998, s. 47).

(*) Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 der Kommission (ABl. L 225 vom 4.9.1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2812/98 (ABl. L 349 vom 24.12.1998, S. 47).

(*) Βλέπε παραρτήματα V και VII του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2456/93 της Επιτροπής (ΕΕ L 225 της 4.9.1993, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2812/98 (ΕΕ L 349 της 24.12.1998, σ. 47).

(*) See Annexes V and VII to Commission Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4.9.1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2812/98 (OJ L 349, 24.12.1998, p. 47).

(*) Voir annexes V et VII du règlement (CEE) n.º 2456/93 de la Commission (JO L 225 du 4.9.1993, p. 4). Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CE) n.º 2812/98 (JO L 349 du 24.12.1998, p. 47).

(*) Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 della Commissione (GU L 225 del 4.9.1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2812/98 (GU L 349 del 24.12.1998, pag. 47).

(*) Zie de bijlagen V en VII bij Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie (PB L 225 van 4.9.1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2812/98 (PB L 349 van 24.12.1998, blz. 47).

(*) Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) n.º 2456/93 da Comissão (JO L 225 de 4.9.1993, p. 4). Regulamento com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n.º 2812/98 (JO L 349 de 24.12.1998, p. 47).

(*) Katso komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4.9.1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2812/98 (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 47) liitteet V ja VII.

(*) Se bilagorna V och VII i förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98 (EGT L 349, 24.12.1998, s. 47).

*ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II*

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

IRELAND

Department of Agriculture and Food
Johnstown Castle Estate
Country Wexford
Ireland
Tel. (353 53) 634 00
Fax (353 53) 428 42

UNITED KINGDOM

Intervention Board Executive Agency
Kings House
33, Kings Road
Reading RG1 3BU
Berkshire
United Kingdom
Tel. (01 189) 58 36 26
Fax (01 189) 56 67 50

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1234/1999

av den 15 juni 1999

om fastställande för marknadsåret 1998/1999 av den faktiska produktionen av orensad bomull, samt av det belopp med vilket målpriset skall reduceras

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt protokoll nr 4 om bomull, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1553/95⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1964/87 av den 2 juli 1987 om ändring av det stödsystem för bomull som infördes genom protokoll nr 4 i bilaga till Anslutningsakten för Grekland⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1553/95, särskilt artikel 2.3 och 2.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1554/95 av den 29 juni 1995 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull och upphävande av förordning (EEG) nr 2169/81⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1419/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 9 i förordning (EG) nr 1554/95 föreskrivs att den faktiska produktionen för pågående regleringsår skall bestämmas före utgången av juni månad det regleringsåret, med särskild hänsyn tagen till de kvantiteter som stödansökan avser. Tillämpningen av detta kriterium ger den faktiska produktion för regleringsåret 1998/1999 som anges nedan.
- (2) I artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1964/87 föreskrivs att om den maximala garanterade kvantiteten överskrids av den faktiska produktion som fastställts för Grekland och Spanien, skall det målpris som avses i artikel 8 i protokoll nr 4 sänkas i alla de medlemsstater vars produktion överskrider den nationella garanterade kvantiteten. Beräkningen av ovannämnda sänkning varierar beroende på om överskridandet av den nationella garanterade kvantiteten konstateras samtidigt i Spanien och Grekland eller endast i en av dess två medlemsstater. I

detta fall har överskridandet skett samtidigt i Grekland och Spanien. Enligt bestämmelserna i artikel 6 a i förordning (EEG) nr 1554/95 skall överskridandet av den faktiska produktionen i förhållande till den garanterade nationella kvantiteten i varje medlemsstat följaktligen beräknas som en procentsats av den nationella garanterade kvantiteten i denna medlemsstat och målpriset skall sänkas med en procentsats som är lika med hälften av överskridandet.

- (3) I artikel 2.4 i förordning (EEG) nr 1964/87 föreskrivs, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, en höjning av stödbeloppet i alla medlemsstater vars faktiska produktion är större än den nationella garanterade kvantiteten. De ovannämnda villkoren är inte uppfyllda för regleringsåret 1998/1999.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för lin och hampa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. a) För regleringsåret 1998/1999 skall den faktiska produktionen av orensad bomull fastställas till 1 548 467 ton, varav 1 210 900 ton för Grekland och 337 567 ton för Spanien.
- b) För regleringsåret 1998/1999 skall den faktiska produktionen av orensad bomull fastställas till 147 ton för Portugal.
2. Beloppet med vilket målpriset skall reduceras för regleringsåret 1998/1999 skall fastställas till
 - 29,126 euro per 100 kg för Grekland,
 - 18,921 euro per 100 kg för Spanien.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 184, 3.7.1987, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 48.

⁽⁴⁾ EGT L 190, 4.7.1998, s. 4.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1235/1999

av den 15 juni 1999

om det slutgiltiga fastställandet av stödet för orensad bomull från och med den 1 september 1998 till och med den 31 mars 1999 för regleringsåret 1998/99

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt punkt 10 i protokoll nr 4 om bomull, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1553/95 ⁽¹⁾,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1554/95 av den 29 juni 1995 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull och upphävande av förordning (EEG) nr 2169/81 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1419/98 ⁽³⁾, särskilt artikel 5.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 skall världsmarknadspriset för orensad bomull fastställas regelbundet under regleringsåret.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1234/1999 ⁽⁴⁾ fastställs för regleringsåret 1998/99 den faktiska produktionen av orensad bomull samt det belopp med vilket målpriset i varje medlemsstat skall minskas.
- (3) Enligt artikel 5.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1201/89 av den 3 maj 1989 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1664/98 ⁽⁶⁾, skall stödbeloppet för orensad bomull fastställas före den 15 juli och skall gälla för varje period som har ett fastställt världsmarknadspris.
- (4) I artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron ⁽⁷⁾ föreskrivs att från och med den 1 januari 1999 skall varje hänvisning i ett rättsligt instrument till ecun ersättas med en hänvisning till euron till en kurs av en euro för en ecu.
- (5) Följaktligen bör de stödbelopp som skall gälla regleringsåret 1998/99 fastställas slutgiltigt.

⁽¹⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EGT L 190, 4.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ Se sidan 26 i detta nummer av EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 123, 4.5.1989, s. 23.

⁽⁶⁾ EGT L 211, 29.7.1998, s. 9.

⁽⁷⁾ EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De stödbelopp för orensad bomull som motsvarar världsmarknadspriset och som fastställs i kommissionens förordningar (EG) nr 1865/98 ⁽¹⁾, (EG) nr 1954/98 ⁽²⁾, (EG) nr 2010/98 ⁽³⁾, (EG) nr 2048/98 ⁽⁴⁾, (EG) nr 2087/98 ⁽⁵⁾, (EG) nr 2146/98 ⁽⁶⁾, (EG) nr 2195/98 ⁽⁷⁾, (EG) nr 2243/98 ⁽⁸⁾, (EG) nr 2302/98 ⁽⁹⁾, (EG) nr 2312/98 ⁽¹⁰⁾, (EG) nr 2372/98 ⁽¹¹⁾, (EG) nr 2478/98 ⁽¹²⁾, (EG) nr 2571/98 ⁽¹³⁾, (EG) nr 2707/98 ⁽¹⁴⁾, (EG) nr 2859/98 ⁽¹⁵⁾, (EG) nr 85/1999 ⁽¹⁶⁾, (EG) nr 238/1999 ⁽¹⁷⁾, (EG) nr 262/1999 ⁽¹⁸⁾, (EG) nr 306/1999 ⁽¹⁹⁾, (EG) nr 355/1999 ⁽²⁰⁾, (EG) nr 371/1999 ⁽²¹⁾, (EG) nr 396/1999 ⁽²²⁾, (EG) nr 426/1999 ⁽²³⁾, (EG) nr 474/1999 ⁽²⁴⁾ och (EG) nr 687/1999 ⁽²⁵⁾ återfinns i bilagan till denna förordning och fastställs slutgiltigt från och med den dag då respektive förordning träder i kraft.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjuende dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 242, 1.9.1998, s. 3.
⁽²⁾ EGT L 253, 15.9.1998, s. 17.
⁽³⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 20.
⁽⁴⁾ EGT L 263, 26.9.1998, s. 30.
⁽⁵⁾ EGT L 266, 1.10.1998, s. 22.
⁽⁶⁾ EGT L 270, 7.10.1998, s. 46.
⁽⁷⁾ EGT L 276, 13.10.1998, s. 5.
⁽⁸⁾ EGT L 281, 17.10.1998, s. 29.
⁽⁹⁾ EGT L 287, 24.10.1998, s. 23.
⁽¹⁰⁾ EGT L 288, 27.10.1998, s. 20.
⁽¹¹⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 75.
⁽¹²⁾ EGT L 308, 18.11.1998, s. 37.
⁽¹³⁾ EGT L 322, 1.12.1998, s. 8.
⁽¹⁴⁾ EGT L 340, 16.12.1998, s. 21.
⁽¹⁵⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 77.
⁽¹⁶⁾ EGT L 8, 14.1.1999, s. 20.
⁽¹⁷⁾ EGT L 23, 30.1.1999, s. 50.
⁽¹⁸⁾ EGT L 30, 4.2.1999, s. 27.
⁽¹⁹⁾ EGT L 37, 11.2.1999, s. 23.
⁽²⁰⁾ EGT L 44, 18.2.1999, s. 16.
⁽²¹⁾ EGT L 45, 19.2.1999, s. 37.
⁽²²⁾ EGT L 48, 24.2.1999, s. 13.
⁽²³⁾ EGT L 52, 27.2.1999, s. 9.
⁽²⁴⁾ EGT L 56, 4.3.1999, s. 38.
⁽²⁵⁾ EGT L 86, 30.3.1999, s. 13.

BILAGA

STÖD FÖR ORENSAD BOMULL

(EUR/100 kg)

Förordning (EG) nr	Stödbelopp		
	Spanien	Grekland	Portugal
1865/98	54,306	44,101	73,227
1954/98	57,923	47,718	76,844
2010/98	58,716	48,511	77,637
2048/98	59,328	49,123	78,249
2087/98	59,612	49,407	78,533
2146/98	60,642	50,437	79,563
2195/98	61,391	51,186	80,312
2243/98	61,939	51,734	80,860
2302/98	65,028	54,823	83,949
2312/98	64,856	54,651	83,777
2372/98	65,273	55,068	84,194
2478/98	65,744	55,539	84,665
2571/98	65,626	55,421	84,547
2707/98	65,559	55,354	84,480
2859/98	65,808	55,603	84,729
85/1999	65,361	55,156	84,282
238/1999	65,010	54,805	83,931
262/1999	61,952	51,747	80,873
306/1999	64,797	54,592	83,718
355/1999	62,017	51,812	80,938
371/1999	64,818	54,613	83,739
396/1999	61,592	51,387	80,513
426/1999	61,683	51,478	80,604
474/1999	61,017	50,812	79,938
687/1999	60,467	50,262	79,388

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1236/1999
av den 15 juni 1999
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2519/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatsen tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.

Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juni 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 135, 25.11.1998, s. 7.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ^(?) (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	42,49	32,49
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	52,49	42,49
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	49,95	39,95
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	49,95	39,95
	av medelhög kvalitet	81,20	71,20
	av låg kvalitet	99,78	89,78
1002 00 00	Råg	105,89	95,89
1003 00 10	Korn, för utsäde	105,89	95,89
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	105,89	95,89
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	97,64	87,64
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	97,64	87,64
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	105,89	95,89

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

^(?) För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 01.6.1999 – 14.6.1999)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	119,36	101,23	90,75	83,20	137,39 (**)	127,39 (**)	73,99 (**)
Tillägg för golfen (EUR/ton)	—	8,99	0,88	10,57	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/ton)	10,57	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 14,17 EUR/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 25,71 EUR/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/ton (HRW2)
0,00 EUR/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1237/1999

av den 15 juni 1999

**om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin
samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96⁽²⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1484/95⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1034/1999⁽⁷⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för

tillämpning av tilläggsbelopp för import samt representativa priser av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin.

Det framgår av den regelbundna kontrollen av de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av de representativa priserna för produkterna inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin att de representativa priserna för import av vissa produkter bör ändras med hänsyn till variationerna i pris efter ursprung. De representativa priserna bör därför offentliggöras.

Med hänsyn till situationen på marknaden bör denna ändring genomföras så snart som möjligt.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordningen (EG) nr 1484/95 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juni 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EGT L 126, 20.5.1999, s. 17.

BILAGA

"BILAGA I

KN-nummer	Varubeteckning	Represen- tativt pris (EUR/100 kg)	Säkerhet som åsyftas i artikel 3.3 (EUR/100 kg)	Ursprung (¹⁾)
0207 14 10	Styckningsdelar av höns, benfria, frysta	217,3	25	01
		215,8	25	02
		291,2	3	03
		296,0	1	04
1602 32 11	Icke kokta varor av tupp och höns	234,1	16	01
		232,3	16	02

(¹) Importens ursprung:

- 01 Brasilien
- 02 Thailand
- 03 Chile
- 04 Argentina."

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 25 maj 1999

om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapernas intressen

(1999/394/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 207.3 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 121.3 i detta,

med beaktande av rådets arbetsordning, särskilt artikel 21.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 av den 25 maj 1999⁽²⁾ om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) innehåller bestämmelser om att byrån skall inleda och utföra administrativa utredningar inom de institutioner, organ och byråer som inrättats genom EG-fördraget och Euratomfördraget eller på grundval av dessa fördrag.
- (2) Ansvaret för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, som inrättats av kommissionen, omfattar förutom skyddet av de ekonomiska intressena, även all verksamhet som byrån bedriver och som har samband med skyddet av gemenskapens intressen mot oegentligheter, som kan leda till administrativa eller straffrättsliga påföljder.

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 8.

- (3) Det är viktigt att öka bedrägeribekämpningens omfattning och effektivitet med hjälp av de experter som finns inom området för administrativa utredningar.

- (4) Alla institutioner, organ och byråer bör i kraft av sin administrativa självständighet ge byrån i uppdrag att inom dessa utföra administrativa utredningar för att efterforska sådana omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänsteutövningen och som skulle kunna utgöra sådana brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som åligger tjänstemän och anställda i gemenskaperna, som avses i artiklarna 11, 12 andra och tredje styckena, 13, 14, 16 och 17 första stycket i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), brister som kan skada dessa gemenskapers intressen och som kan leda till disciplinära åtgärder och, i förekommande fall, straffrättsliga åtgärder, eller ett allvarligt fel i tjänsten enligt artikel 22 i tjänsteföreskrifterna eller en bristande uppfyllelse av motsvarande skyldigheter som åvilar ledamöter, chefer eller medlemmar av personalen vid gemenskapens institutioner, organ eller byråer, som inte omfattas av tjänsteföreskrifterna, eller en bristande uppfyllelse av de skyldigheter som gemenskapsrätten ålägger ledamöter av rådet och av dess instanser inom ramen för deras yrkesmässiga verksamhet i denna egenskap.

- (5) Dessa utredningar skall utföras på samma villkor inom alla institutioner, organ och byråer inom gemenskapen utan att överlämnandet av denna uppgift till byrån skall påverka institutionernas, organens och byråernas eget ansvar eller på något sätt minska de berörda personernas rättsliga skydd.
- (6) De praktiska villkoren bör fastställas för hur institutionernas och organens ledamöter, organens chefer och de anställda inom dessa skall samarbeta för att de interna utredningarna skall kunna utföras väl, i avvaktan på att tjänsteföreskrifterna ändras.
- (7) Artikel 4.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 respektive i rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 innehåller bestämmelser om att varje institution, organ och byrå skall fatta ett beslut som särskilt skall omfatta regler som rör skyldigheten för ledamöter, chefer, tjänstemän och övriga anställda vid institutioner, organ och byråer att samarbeta med byråns anställda, om det förfarande som byråns anställda skall följa när de utför interna utredningar, samt om garanterade rättigheter för de personer som berörs av en intern utredning.
- (8) I enlighet med det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)⁽¹⁾ åligger det de undertecknande institutionerna samt de institutioner, organ och byråer som ansluter sig till avtalen att fatta ett internt beslut som överensstämmer med den modell som bifogas det avtalet och att inte avvika från modellbeslutet annat än om särskilda förhållanden inom den egna institutionen gör detta nödvändigt av tekniska skäl.
- (9) Inga särskilda förhållanden gör det nödvändigt att av tekniska skäl avvika från modellbeslutet när det gäller tjänstemännen och de övriga anställda vid rådets generalsekretariat (nedan kallat generalsekretariatet).
- (10) Rådet bör ge byrån i uppdrag att inom rådet utföra administrativa utredningar för att där efterforska sådana omständigheter av allvarlig art som skulle kunna utgöra brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som gemenskapsrätten ålägger de personer som är ledamöter av rådet eller av dess instanser. Det är dock lämpligt att beakta det förhållandet att ledamöterna av rådet och av dess instanser — till skillnad från vad som gäller för ledamöter av de andra institutionerna — väsentligen utför sina uppgifter i en nationell egenskap och att de, när det gäller utförandet av de nämnda uppgifterna, fortsätter att lyda under den nationella rätten. Därför bör tillämpningen av detta beslut begränsas till att avse de yrkesmässiga verksamheter som dessa personer utövar i egenskap av ledamöter av institutionen eller av dess instanser.
- (11) Byrån har ingen rättslig behörighet och utför endast administrativa undersökningar. Dessa utredningar skall genomföras med iakttagande av tillämpliga bestämmelser i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt protokollet om immunitet och privilegier, texter som antagits för deras tillämpning och tjänsteföreskrifterna.
- (12) Utredningarna skall utföras i enlighet med de villkor och närmare föreskrifter som anges i Europeiska gemenskapens och Europeiska atomgemenskapens förordningar. Dessa förordningar ger emellertid inte byrån någon som helst rätt till tillträde till byggnader som används av medlemsstaterna, särskilt deras ständiga representationer.
- (13) Det interna beslut som föreskrivs i det interinstitutionella avtalet är strikt begränsat till att ange skyldigheten att samarbeta med byrån och att lämna upplysningar till den, säkerhetsbyråns skyldighet att hjälpa byråns personal och byråns motsvarande skyldighet att informera de personer som berörs av dess undersökningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Skyldighet att samarbeta med byrån

Generalsekreteraren, de olika enheterna, samt alla tjänstemän och anställda vid generalsekretariatet är skyldiga att fullt ut samarbeta med byråns anställda och att lämna all den hjälp som behövs för utredningen. I detta avseende skall de till byråns anställda lämna alla upplysningar och alla förklaringar som behövs.

Rådets ledamöter och ledamöterna av dess instanser skall fullt ut samarbeta med byrån utan att detta inverkar på tillämpliga bestämmelser i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt protokollet om immunitet och privilegier, eller de texter som antagits för deras tillämpning.

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

*Artikel 2***Skyldighet att lämna upplysningar**

Varje tjänsteman eller anställd vid generalsekretariatet som får kännedom om omständigheter som tyder på förekomst av eventuella fall av bedrägeri, korruption eller all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot gemenskapernas intressen, eller om omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänsteutövningen och som skulle kunna utgöra brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som åligger tjänstemän och anställda i gemenskaperna, brister som skulle kunna leda till disciplinära åtgärder och, i förekommande fall, straffrättsliga åtgärder, eller en bristande uppfyllelse av de skyldigheter som gemenskapsrätten ålägger ledamöter av rådet och av dess instanser, inom ramen för deras verksamhet i denna egenskap, i de fall då denna bristande uppfyllelse riktar sig mot gemenskapens intressen, skall utan dröjsmål underrätta sin avdelningschef eller generaldirektör eller, om den anställde anser det nödvändigt, lämna upplysningarna direkt till rådets generalsekreterare eller till byrån.

Generalsekreteraren, generaldirektörerna och avdelningscheferna vid generalsekretariatet skall utan dröjsmål till byrån överlämna alla uppgifter som de får kännedom om och som tyder på förekomsten av sådana oegentligheter som avses i första stycket.

En tjänsteman eller anställd vid generalsekretariatet får aldrig utsättas för en orättvis eller diskriminerande behandling på grund av ett sådant uppgiftslämnande som avses i första och andra styckena.

Ledamöter av rådet och ständiga representanter som får kännedom om uppgifter som avses i första stycket skall underrätta rådets ordförande, eller om de anser det vara av betydelse, byrån direkt. Medlemsstaternas delegater som får kännedom om uppgifter som avses i första stycket skall underrätta sin medlemsstats ständiga representant.

*Artikel 3***Hjälp från säkerhetsbyrån**

På begäran av byråns direktör skall säkerhetsbyrån vid rådets generalsekretariat hjälpa byråns anställda vid det praktiska genomförandet av utredningarna.

*Artikel 4***Information till den som berörs av utredningen**

Om det finns en möjlighet att en ledamot av rådet, en ledamot av någon av dess instanser, en tjänsteman eller en anställd vid generalsekretariatet är personligt involverad

skall den berörde snabbt informeras, om detta inte riskerar att skada utredningen. Under inga omständigheter får slutsatser dras efter utredningen om någon av dessa personer, som namnges, utan att den berörde har givits möjlighet att yttra sig över alla uppgifter som rör honom.

Om det är nödvändigt med absolut sekretess med avseende på utredningen och om utredningsåtgärder som faller under en nationell rättslig myndighets befogenheter används, får denna skyldighet att ge den berörda personen möjlighet att yttra sig skjutas upp, efter överenskommelse med ordföranden respektive generalsekreteraren.

*Artikel 5***Information om nedläggning av utredningen utan vidare åtgärder**

Om inget av det som läggs personen till last kan vidhållas efter en intern utredning, skall den interna utredningen mot honom läggas ned utan vidare åtgärder efter beslut av byråns direktör, som skriftligen skall underrätta den berörde om detta.

*Artikel 6***Upphävande av immunitet**

Varje begäran från en nationell polismyndighet eller en nationell rättslig myndighet om upphävande av immunitet mot rättsliga åtgärder för en tjänsteman eller anställd vid generalsekretariatet som gäller eventuella fall av bedrägeri, korruption eller all annan olaglig verksamhet, skall överlämnas till byråns direktör för yttrande. Om en begäran om upphävande av immunitet gäller en ledamot av rådet eller en ledamot av någon av dess instanser skall byrån informeras om detta.

*Artikel 7***Giltighet**

Detta beslut blir gällande den 1 juni 1999.

Utfärdat i Bryssel den 25 maj 1999.

På rådets vägnar

H. EICHEL

Ordförande

Information om ikraftträdandet av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Israel ⁽¹⁾

Det avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Israel som rådet beslutade att ingå den 22 februari 1999 skall träda i kraft den 8 mars 1999, sedan parterna den 8 mars 1999 anmälde att de för detta ändamål nödvändiga förfarandena har avslutats.

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 51.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 oktober 1998

om statligt stöd som de spanska myndigheterna beviljat SNIACE SA, beläget i Torrelavega, Kantabrien

[delgivet med nr K(1998) 3437]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/395/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att ha gett berörda parter, i enlighet med ovan nämnda artikel⁽¹⁾, tillfälle att inkomma med synpunkter, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDET

(1) Kommissionen mottog den 17 april 1997 en skrivelse som innehöll ett utförligt klagomål från det österrikiska företaget Lenzing AG, förmedlat av en advokatbyrå som förde företagets talan. Lenzing AG är EU:s största tillverkare av viskosfiber. I klagomålet hävdades att Lenzing AG:s spanska konkurrent "Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española" SA (nedan kallat SNIACE) hade beviljats statligt stöd i olika former. Klagomålet innehöll ny information som inte hade ingått i det ursprungliga klagomålet av den 4 juli 1996, rörande vilket kommissionen konstaterat att det inte fanns tillräckliga bevis på statligt stöd. Den nya informationen till kommissionen inbegrep en kopia av en lönsamhetsplan som ett privat konsult-

företag hade utarbetat för SNIACE. Enligt klagomålet hade SNIACE fått statligt stöd av betydande omfattning under en period som sträckte sig över flera år från och med slutet av 1980-talet. Stödet hade inte anmälts till kommissionen enligt artikel 93.3 i fördraget eller enligt riktlinjerna om stöd till syntetfiberindustrin. Stödet hade medfört att konkurrensen snedvridits i en bransch som lider av strukturell överkapacitet samt att SNIACE hade hållits flytande på ett konstgjort sätt.

(2) En utdragen preliminär undersökning följde. Inom ramen för undersökningen sammanträdde GD IV med den klagande och de spanska myndigheterna den 17 maj 1997 respektive den 16 juni 1997. Klagomålet registrerades den 17 juli 1997 som oanmält stöd under NN 118/97.

(3) Genom en skrivelse av den 7 november 1997 underrättade kommissionen den spanska regeringen om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget beträffande ett antal inslag som kunde utgöra stöd (se nedan).

(4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽¹⁾. Kommissionen gav berörda parter tillfälle att lämna in synpunkter på det eventuella stödet.

⁽¹⁾ EGT C 49, 14.2.1998, s. 2.

- (5) Genom en skrivelse av den 19 december 1997 svarade den spanska regeringen på kommissionens skrivelse om beslutet att inleda ett förfarande. I svarsskrivelsen lämnade den spanska regeringen ytterligare information som stöd för sin ståndpunkt att inget av de inslag som var föremål för undersökning utgjorde stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget.
- (6) Genom en skrivelse av den 23 februari 1998 begärde kommissionen klargörande på vissa punkter. Den spanska regeringen svarade genom en skrivelse av den 16 april 1998.
- (7) Kommissionen mottog synpunkter från berörda parter och vidarebefordrade dem till de spanska myndigheterna, som gavs tillfälle att svara. De spanska myndigheternas synpunkter togs emot genom en skrivelse av den 24 juni 1998.

II. SNIACE

- (8) SNIACE grundades 1939 och tillverkar cellulosa, papper, viskosfiber, syntetiska fibrer och natriumsulfat. Företaget är beläget i Torrelavega i Kantiabrien, som sedan september 1995 är en region som är berättigad till stöd enligt artikel 92.3 a. Dessförinnan var regionen berättigad till stöd enligt artikel 92.3 c.
- (9) SNIACE har för närvarande ungefär 600 anställda och är en av totalt fem tillverkare av viskosfiber i EU. Företaget har en kapacitet på ungefär 32 000 ton (cirka 9 % av kapaciteten i EU). SNIACE tillverkar också syntetiska fibrer, bland annat polyestetfilamentgarn. Företagets resultat under de senaste åren framgår av följande tabell:

(miljoner spanska pesetas)

	1994	1995	1996	1997
Omsättning	6 540	10 970	5 750	5 600
Vinst (förlust)	(1 780)	153	(1 951)	(500)

- (10) När kommissionen inledde förfarandet enligt artikel 93.2 kunde den konstatera att företaget under flera år hade haft ekonomiska svårigheter, vilket även hade uppmärksammats i pressen vid flera tillfällen. Företaget anhöll 1992 om betalningsinställelse som i mars 1993 beviljades genom utslag från en spansk domstol. Betalningsinställelsen hävdades i oktober 1996 genom ett avtal där företagets privata fordringsägare kom överens om att omvandla 40 % av sina fordringar till andelar i företaget. De offentliga fordringsägarna deltog inte i detta avtal.
- (11) I slutet av 1997 uppgick företagets kortfristiga skulder till 8 370 miljoner spanska pesetas medan omsättningstillgångarna uppgick till 4 540 miljoner pesetas och företagets nettovärde till 1 730 miljoner pesetas. Under de senaste åren har företaget haft problem, bland annat med konflikter mellan arbetsgivare och arbetstagare, vilket har lett till att produktionen periodvis har legat nere. Under stora delar av 1993 hade företaget ingen produktionsverksamhet. Produktionen låg även nere under stora delar av 1996 och i början av 1997. Produktionen återupptogs i februari 1997 och för närvarande har företaget full produktionsverksamhet.
- III. NÄRMARE BESKRIVNING AV STÖDÅTGÄRDerna
- (12) Kommissionen inledde ett förfarande enligt artikel 93.2 med avseende på följande inslag som eventuellt kunde utgöra stöd:
- a) *Obetalda miljöavgifter sedan 1987.* Kommissionen konstaterade att SNIACE under flera år underlåtit att betala miljöavgifter till den allmänna vattenmyndigheten (Confederación Hidrográfica del Norte) och att de obetalda avgifterna kunde utgöra inslag av statligt stöd. Då företaget verkar ha haft ekonomiska svårigheter under ett antal år kan underlåtelserna att betala dessa avgifter ha bidragit till att rädda företaget från likvidation.
- b) *Utebliven inkassering av sociala avgifter sedan 1991.* Kommissionen uttryckte sina tvivel om marknadsmässigheten i villkoren för de två skuldomläggningsavtal som företaget träffat med socialförsäkringsmyndigheten. De två avtalen var de följande:
- i) Ett avtal av den 8 mars 1996 om omläggning av skulder på totalt 2 900 miljoner pesetas för perioden från februari 1991 till februari 1995. Enligt detta avtal skulle företaget göra 96 månadsbetalningar från 1996 till mars 2004 till den officiella räntesatsen på 9 %.
- ii) Ett avtal av den 7 maj 1996 enligt vilket företaget först fick ett betalningsfritt år och därefter skulle göra 84 månadsbetalningar till den officiella räntesatsen på 9 %.

- c) *Lånegaranti på totalt 1 miljard pesetas som godkändes genom lag 7/93.* Kommissionen uttryckte tvivel om att lag 7/93, genom vilken den regionala ledningen i Kantabrien godkände en lånegaranti på 1 miljard pesetas till SNIACE, skulle innehålla inslag av statligt stöd.
- d) *Finansiering för det planerade bygget av en avloppsreningsanläggning.* Kommissionen konstaterade att den inte med säkerhet kunde fastställa att det inte förekommer stödsinslag i den finansiering som ordnats för en planerad avloppsreningsanläggning.
- e) *Beslut av de kommunala myndigheterna i Torrelavega att delvis annullera en skuld på 116 miljoner pesetas.* Kommissionen konstaterade

att detta beslut av de kommunala myndigheterna i Torrelavega verkar ha lett till att företagets skulder i själva verket minskade med 116 miljoner pesetas. Det faktum att de kommunala myndigheterna hade slutit ett "specialavtal" med företaget tydde på att myndigheterna hade handlat diskretionärt och att det därför kunde förekomma inslag av statligt stöd.

- f) *Avtal mellan SNIACE och lönegarantifonden FOGASA beträffande återbetalning av ett belopp på totalt 1 702 miljoner pesetas, som motsvarade försenade löner som FOGASA hade betalat ut till SNIACE:s anställda på företagets vägnar enligt följande:*

Avtalets datum	Kapital ESP	Ränta ESP	Räntesats (officiell)	Övriga villkor
5.11.1993	897 miljoner	465 miljoner	10 %	8 års återbetalningstid, in-teckning på SNIACE:s tillgångar
31.10.1995	229 miljoner	110 miljoner	9 %	8 års återbetalningstid, in-teckning på SNIACE:s tillgångar

- (13) Kommissionen uttryckte tvivel om huruvida dessa avtal motsvarade marknadsmässiga villkor.

IV. SYN-PUNKTER FRÅN ANDRA BERÖRDA PARTER

- (14) Synpunkter lämnades in av en medlemsstat (Förenade kungariket), flera konkurrenter till SNIACE inom gemenskapen och internationella kommittén för rayon och syntetfiber (International Rayon & Synthetic Fibres Committee, CIRFS). Synpunkter från ministeriet för ekonomi, transport och teknik i Bayern inlämnades långt efter att tidsfristen löpt ut och kommer därför eventuellt inte att beaktas inom ramen för detta förfarande.
- (15) Säteri, ett företag som tillverkar viskosstapelfiber, konstaterade att det hade upplevt illojal konkurrens från SNIACE, särskilt i Italien, Förenade kungariket, Tyskland och Frankrike. Till följd av det olagligt beviljade stödet hade SNIACE kunnat hålla priser som låg 10–20 % under Säteris priser. Svenska Rayon, ett annat företag som tillverkar viskosstapelfiber, konstaterade att SNIACE enligt Svenska Rayons uppfattning under flera års tid hade orsakat störningar på marknaden genom att sälja till konstgjort låga priser. Detta hade särskilt påverkat Svenska Rayons möjligheter på den italienska marknaden.

- (16) Nylstar hävdade att det hade lidit av den illojala konkurrensen från SNIACE inom sektorn för polyamidfilament, särskilt på den spanska marknaden. Textil Finanz, som utgör en del av Radici Group, konstaterade att det var särskilt bekymrat angående de effekter som olagligt stöd till SNIACE kunde ha inom sektorn för polyamidfiber och – garn. Bemberg hänvisade till illojal konkurrens från SNIACE inom samma sektor, särskilt i Italien, Tyskland, Förenade kungariket, Spanien, Frankrike och Schweiz, där försäljning och kontrakt hade förlorats på grund av att SNIACE tillämpat prisnivåer som inte återspeglade de aktuella marknadspriserna för dessa garner.

- (17) Courtaulds plc, Europas näst största tillverkare av viskosstapelfiber, hänvisade till överkapacitet inom branschen och till de åtgärder som företaget under de senaste tio åren hade vidtagit för att minska kapaciteten och kostnaderna. Detta hade lett till att arbetsstillfällena gått förlorade i Förenade kungariket, Tyskland och Frankrike. Företaget konstaterade att utflyttningen av textiltillverkning till länder där kostnaderna är lägre hade resulterat i en trendmässig minskning av fiberkonsumtionen i Europa med mellan 1,5 och 2 % per år. Denna konsumtion hade ersatts av import av garn, tyger och klädesplagg, i huvudsak från Asien och Indien. Till följd av detta hade kapaciteten i Europa fallit från 687 000 ton 1980 till 355 000 ton 1998. Courtaulds hade för sin del minskat kapaciteten med 195 000

ton under de senaste 20 åren, inbegripet en minskning på 30 000 ton vid företagens fabrik i Grimsby under 1997. Courtaulds hävdade att handelsstatistiken klart visade att SNIACE höll lägre priser än konkurrenterna. Företaget konstaterade att SNIACE:s priser i Förenade kungariket, Tyskland, Italien, Spanien, Frankrike och Belgien låg minst 20 % under Courtaulds genomsnittspriser. Dessutom ansåg Courtaulds att SNIACE hade anläggningar av oekonomisk storlek.

(18) Advokatbyrån som representerade Lenzing AG, det företag vars ursprungliga klagomål hade lett till att ett förfarande inleddes, upprepade sin ståndpunkt om att de olika stödslagen var olagliga och oförenliga med den gemensamma marknaden. Advokaterna betonade särskilt att stödslagen innebar diskretionära åtgärder och att det inte, såsom den spanska regeringen hävdade, gällde allmänna åtgärder. Advokaterna upprepade även sin ståndpunkt att företaget genom stödåtgärderna hade hållits flytande på konstgjort sätt.

(19) CIRFS presenterade sig som en organisation för den europeiska syntetfiberindustrin. Organisationens medlemmar står för 92 % av tillverkningen av viskosstapelfiber och 76 % av tillverkningen av polyamidfilamentgarn (de två huvudsakliga fibertyper som SNIACE tillverkar). Organisationen gav kommissionen sitt stöd när det gäller ett strikt tillämpande av föreskrifterna om statligt stöd. Den betonade att marknaden för viskosstapelfiber i gemenskapen är en mogen marknad och att konsumtionen uppvisar en långvarigt sjunkande trend. Organisationen förutspådde en konsumtionsminskning på 7 % fram till år 2002. De europeiska tillverkarna har kontinuerligt minskat sin kapacitet för att närma nivån till efterfrågenivån. Med tanke på att sektorn är mycket kapitalintensiv har kapacitetsutnyttjandet dessutom legat på en otillfredsställande nivå – cirka 81 % år 1996 och 84 % år 1997. Tillverkarna av viskosstapelfiber har i regel strävat efter ett kapacitetsutnyttjande på minst 90 % för att få skäligen avkastning på kapitalet. Enligt organisationens uppfattning gick viskosproduktionen med förlust för alla fem tillverkare i gemenskapen. Beträffande sektorn för polyamidfilamentgarn för textila ändamål konstaterade CIRFS att även denna sektor uppvisade en långvarigt nedåtgående trend. Genom en marknadsdriven rationaliserings- och omstruktureringsprocess minskades kapaciteten inom gemenskapen stegvis för att få den att bättre motsvara efterfrågan. Kapaci-

tetsutnyttjandet kom inte upp till den nivå på 90 % som är en förutsättning för tillfredsställande lönsamhet.

(20) Förenade kungarikets representation vid Europeiska unionen uttryckte synpunkten att stödet hade använts för att ge SNIACE möjlighet att fortsätta sin verksamhet inom branschen och att detta, mot bakgrund av den överkapacitet som förekommer inom syntetfiberindustrin, oundvikligen skulle leda till arbetslöshet på andra håll i Europa.

(21) Dessutom uttryckte Lenzing och Courtaulds sin oro över uppgifter som förekommit i pressen om ytterligare nya stöd till SNIACE. Enligt uppgift skulle en statligt ägd sparbank, Caja de Cantabria, ha beviljat stöd i form av ett vinstandelslån på 2 000 miljoner pesetas, ett lån som inte motsvarade normala marknadsmässiga villkor.

V. SPANIENS SYNPKUNKTER

(22) Den spanska regeringen upprepade i stort sett samma synpunkter som den hade uttryckt innan förfarandet inleddes. Den konstaterade särskilt att de olika berörda myndigheterna hade följt landets normala lagstadgade förfaranden för skulder avseende skatter och sociala avgifter och att företaget inte hade fått någon som helst förmånligare behandling från myndigheternas sida.

Obetalda miljöavgifter sedan 1987

(23) Den spanska regeringen konstaterade att Confederación Hidrográfica del Norte, på grundval av bestämmelserna i vattenlagen (lag 29/1985 av den 2 augusti 1985) och dess genomförandebestämmelser, från och med 1988 tog ut miljöavgifter på utsläpp som skett från och med år 1987. Fakturor för miljöavgifter sändes ut till individer och företag som släppte ut avfallsvatten inom det avrinningsområde som förvaltades av Confederación Hidrográfica del Norte. År 1998 fick SNIACE faktura 282/1988 enligt vilken företagens miljöavgifter för år 1987 avseende avfallsvatten från företagens produktionsprocesser uppgick till 210 miljoner pesetas.

(24) Företaget anförde ekonomiskt-administrativt besvär mot betalningskravet vid den regionala förvaltningsdomstolen i Asturien (TEARA). Enligt besväret ifrågasatte företaget kravets lagenlighet.

- (25) Lagen om förfaranden vid ekonomisk-administrativa besvär godkändes genom dekret 1999/1981 av den 20 augusti 1981 och trädde i kraft 1988. Enligt artikel 81 i denna lag skall verkställandet av beslut mot vilka besvär har anförts avbrytas om den klagande inför domstolen kan lägga fram en bankgaranti som täcker betalning av skulden. Med hänvisning till denna artikel lämnade SNIACE in en garanti till TEARA på 210 miljoner pesetas från Banco Español de Crédito för att täcka miljöavgiftsfaktura 282/1988. TEARA bedömde garantin som tillräcklig och upphävde verkan av den berörda fakturan tills beslut fattas i ärendet. TEARA fattade senare ett beslut om att bifalla SNIACE:s besvär och annullera miljöavgiften samt returnera bankgarantin som företaget hade lämnat in. Confederación Hidrográfica del Norte vägrade att godta detta beslut och anförde besvär vid den centrala förvaltningsdomstolen (TEAC).
- (26) År 1989 skickade Confederación Hidrográfica del Norte en faktura enligt vilken SNIACE:s miljöavgifter för 1988 uppgick till 315 miljoner pesetas (faktura 271/89) och SNIACE anförde igen, såsom föregående år, besvär hos TEARA och lämnade in en bankgaranti från Banco Español de Crédito. Enligt den ovannämnda lagen upphävdes då fakturans verkan tills vidare. TEARA biföll, på grundval av samma rättsliga argument som föregående år, SNIACE:s besvär och annullerade faktura 271/89 samt returnerade, liksom året dessförinnan, den bankgaranti som SNIACE hade lämnat in. Confederación Hidrográfica del Norte anförde i sin tur besvär mot detta andra beslut vid TEAC.
- (27) TEAC tog upp båda besvären till gemensam prövning och gav den 28 november 1990 ett enda utslag enligt vilket TEAC biföll och bekräftade lagligheten hos fakturorna för miljöavgifter för 1987 och 1988 (fakturorna 282/88 och 271/89). Då bankgarantierna enligt TEARA:s tidigare beslut hade returnerats till SNIACE överlämnade Confederación Hidrográfica de två fakturorna till de statliga skattemyndigheterna (Agencia Tributaria del Estado) för inkassering genom indrivningsförfarande.
- (28) I april 1990 mottog SNIACE faktura 421/90 enligt vilken företagets miljöavgifter för 1989 uppgick till 525 miljoner pesetas. SNIACE anförde återigen, på samma sätt som beträffande fakturorna för 1987 och 1988, besvär hos TEARA och lämnade in en bankgaranti från Banco Español de Crédito.
- (29) Mot bakgrund av rättsutslaget från TEAC av den 28 november 1990 ogillade TEARA denna gång företagets besvär (den 8 mars 1991) och bekräftade lagligheten hos faktura 421/90. TEARA bibehöll bankgarantin i väntan på utslaget avseende SNIACE:s besvär. Då bankgarantin inte hade returnerats kunde Banco Español de Crédito, efter det att rätten hade förkastat SNIACE:s besvär, betala de 525 miljoner pesetas som täcktes av garantin samt motsvarande dröjsmålsränta till Confederación Hidrográfica.
- (30) Den spanska regeringen betonade, med hänvisning till lagen om förfarande vid ekonomisk-administrativa besvär som godkänts genom dekret 1999/1981 av den 20 augusti 1981, att den som anför besvär kan avgöra huruvida garanti skall ställas eller inte. Fördelen med garantin är att så snart den har godkänts verkställs inte beslutet i fråga förrän domstolen ger sitt utslag om besväret.
- (31) Den spanska regeringen ansåg därför att det ur rättslig synvinkel var skäligt att SNIACE lämnade in bankgarantier i anslutning till de besvär som företaget anförde mot de miljöavgiftsfakturor som sänts ut 1988, 1989 och 1990, eftersom det inte fanns någon enhetlig uppfattning om deras laglighet. Den 28 november 1990 fattade dock TEAC beslut om att fakturorna var lagliga. Confederación Hidrográfica hade då inkasserat garantin som täckte faktura 421/90 (på 525 miljoner pesetas plus ränta), vilket var den enda garanti som kunde utnyttjas eftersom TEARA hade returnerat garantierna för 1987 och 1988. Mot bakgrund av dessa fakta kunde man därför förvänta sig att SNIACE skulle ha svårigheter att få en bank att lämna en garanti för ett besvär som sannolikt skulle förkastas.
- (32) För de fakturor som sändes ut från och med år 1991 ställdes därför inga garantier, även om företaget anförde besvär mot dem vid TEARA och verkställigheten avbröts inte heller. Efter det att perioden för frivillig betalning hade löpt ut överlämnades fakturorna regelmässigt till de statliga skattemyndigheterna för inkassering genom indrivningsförfarande.
- (33) Enligt de spanska myndigheterna ökade SNIACE:s skulder enligt följande (ESP):

(spanska pesetas)

Period	Kapital	Tillägg	Indrivet	Ränta	Skuld totalt
1987	210 000 000	42 000 000	54 129 095	167 318 219	473 447 314
1988	315 000 000	63 000 000	31 254 644	250 977 329	628 977 329
1990	525 000 000	105 000 000		400 172 260	1 030 172 260
1991	525 000 000	105 000 000		339 761 301	969 761 301
1992	525 000 000	105 000 000		263 470 890	893 470 890
1993	525 000 000	105 000 000		200 327 055	830 327 055
1994	525 000 000	105 000 000		147 323 630	777 323 630
1995	525 000 000	105 000 000		89 415 411	719 415 411
Totalt	3 675 000 000	735 000 000	85 383 739	1 858 766 095	6 354 149 834

(34) Dröjsmålsräntan är beräknad fram till den 1 mars 1998. Dröjsmålsräntan har beräknats från och med betalningens förfallodag enligt den officiella räntesatsen för det aktuella året. Räntan förfaller till betalning vid återbetalning av skulden.

tillhör SNIACE medför problem dels beroende på företagets situation, dels beroende på den kvarstadsbelagda egendomens karaktär:

(35) Alla skulder som härrör från miljöavgifter som skall betalas av SNIACE och som har överlämnats till de statliga skattemyndigheterna för inkassering är nu föremål för indrivningsförfarande, enligt bok III i den allmänna förordningen om inkassering (kunglig förordning 1684/1990 av den 20 december, ändrad genom kunglig förordning 448/1995 av den 24 mars).

a) Fabriken, anläggningarna och utrustningen befinner sig på ett område som enligt en officiell klassificering är avsett för industriell användning. Både fabriken, anläggningarna och utrustningen är specifika för SNIACE:s verksamhet. Det innebär att marknaden vid eventuell försäljning är mycket begränsad eftersom marken inte får användas för andra än industriella ändamål, och ombyggnad av anläggningarna för annan typ av verksamhet skulle bli för dyr. Dessutom har flera banker redan inteckningar i egendomen för mer än 5 000 miljoner pesetas som härrör från handelskrediter som beviljades SNIACE innan förfarandet för att kräva in skulderna avseende miljöavgifter hade inletts. Dessa inteckningar från perioden före kvarstaden förblir gällande även om den fasta egendomen säljs, vilket i hög grad försämrar försäljningsutsikterna.

(36) Indrivningsförfarandet för betalningarna har nu avancerat till kvarstad. Det innebär att åtgärder har vidtagits för att belägga gäldenärens olika tillgångar med kvarstad, till ett belopp som täcker den totala skuld som skall återkrävas.

(37) Intäkterna från kvarstad av kassamedel och andra kortfristiga tillgångar har redan använts för skuldåterbetalning och finns angivna i kolumnen "Indrivet" i tabellen ovan. Indrivningsförfarandets nästa steg är exekution genom offentlig auktion av SNIACE:s kvarstadsbelagda fasta egendom, inbepret fabrik, anläggningar och utrustning.

b) SNIACE är ett företag med full verksamhet och stor arbetsstyrka. Försäljning av fabriken, anläggningarna och utrustningen skulle högst sannolikt innebära produktionsstopp och nedläggning av företaget. Detta skulle i sin tur leda till uppkomsten av nya skulder för obetalda löner och avgångsvederlag till friställda arbetstagare. Även om det skulle gå att finna en köpare för SNIACE:s fasta egendom skulle intäkterna från försäljningen gå till betalning av löneskulder, som enligt de spanska föreskrifterna har prioritet framför skulder till skattemyndigheterna.

(38) De spanska myndigheterna har konstaterat att exekution av kvarstadsbelagd fast egendom som

c) Skulderna som ledde till kvarstad av företagets fasta egendom är för närvarande föremål för ett antal administrativa och rättsliga förfaranden och är därför inte slutgiltigt fastställda. Även om beslutet om exekutiv auktion fortfarande gäller, eftersom SNIACE inte har kunnat uppvisa någon garanti vid domstolen, måste skattemyndigheterna åtminstone förfara med tillbörlig varsamhet innan de går vidare med försäljning av den fasta egendomen, eftersom en sådan försäljning är en oåterkallelig åtgärd som kan förklaras ogiltig om domslutet utfaller till SNIACE:s fördel. Just sådan tillbörlig varsamhet har präglat myndigheternas agerande i liknande tidigare fall. Denna aspekt behandlas uttryckligen i lag 1 av den 26 februari 1998 om skattebetalarnas rättigheter och skyldigheter. I denna lag betonas särskilt den varsamhet som skattemyndigheterna måste iaktta när de fattar oåterkalleliga beslut om skulder som inte är slutgiltigt fastställda. Genom denna föreskrift, som trädde i kraft den 19 mars 1998, begränsas skattemyndigheternas befogenheter att gå vidare med avyttring av kvarstadsbelagd egendom i fall där återbetalning av den skuld som ligger till grund för kvarstaden har garanterats. Beträffande skattemyndigheternas åtgärder för att säkerställa betalning av skulderna betonar de spanska myndigheterna att de spanska skattemyndigheterna i detta fall har tillämpat alla tänkbara åtgärder enligt lagen. Fordringar och värdepapper har belagts med kvarstad liksom fabriken, anläggningarna och den utrustning som används för företagets verksamhet.

(39) Enligt de spanska myndigheterna har svårigheterna i anslutning till exekutionsförfarandet för indrivning av skulderna lett till att företaget och Confederación Hidrográfica del Norte, organet med ansvar för förlikning avseende de miljöavgifter som SNIACE är skyldigt, har inlett diskussioner för att förhandla fram ett avtal för återbetalning av skulden i enlighet med den allmänna förordningen om inkassering av uppskjutna betalningar och avbetalningar. Villkoren för avbetalningarna och de garantier som SNIACE skall uppvisa är för närvarande under diskussion.

(40) De spanska myndigheterna betonade att det faktum att avbetalningar diskuteras med företaget inte nödvändigtvis innebär att detta alternativ kommer att väljas. Utfallet beror på förenligheten med gällande rättsliga krav, särskilt avseende garantier.

Utebliven inkassering av sociala avgifter sedan 1991

(41) Den spanska regeringen konstaterade att en ny överenskommelse hade slutits om omläggning av

skulderna avseende sociala avgifter. Avtalet slöts på grundval av artikel 40 och efterföljande artiklar i den allmänna förordningen om inkassering av sociala avgifter, godkänd genom kunglig förordning 1637/1995 av den 6 oktober (Spanska statens officiella tidning av den 24 oktober 1995). Överenskommelsen omfattade följande delar: Ett avtal av den 30 september 1997 om omläggning av skulder på totalt 3 510 387 323 pesetas från perioden från februari 1991 till februari 1997 plus tillägg på 615 056 349 pesetas. Enligt betalningsvillkoren skulle återbetalning ske genom 120 månadsbetalningar. Under det första och andra året beräknas räntan enligt den officiella räntesatsen 7,5 %. Återbetalningarna under det tredje till tionde året består av kapital plus ränta beräknad enligt en ökande årlig räntesats på 5, 5, 10, 10, 15, 15, 20 och 20 %.

(42) Fram till april 1998 hade SNIACE, SA återbetalat 216 118 863 pesetas till de sociala myndigheterna inom ramen för det nya avtalet om senareläggning av betalningarna.

(43) Den spanska regeringen konstaterade att detta nya uppskov med skuldåterbetalningen inbegriper skulden som omfattas av det tidigare nämnda avtalet av den 8 mars 1996. Detta avtal ändrades genom uppskovet som beviljades den 7 maj 1996 men som förlorade sin giltighet då betalningarna inte skedde enligt planen, dvs. företaget har inte betalat några belopp i anslutning till avtalet.

(44) Den spanska regeringen upprepade att de sociala myndigheternas finansförvaltning hade agerat enligt gällande föreskrifter och att deras agerande inte kan anses innebära ett beviljande av statligt stöd. De åsyftade föreskrifterna gäller allmänt för alla företag som befinner sig i någon av de situationer som omfattas av föreskrifterna, dvs. dessa gäller inte särskilda företag eller sektorer. Alla åtgärder som de sociala myndigheterna hade vidtagit för att återkräva SNIACE:s skulder hade gjorts enligt det lagstadgade förfarande som föreskrivs i den allmänna förordningen om inkassering av sociala avgifter.

(45) Den spanska regeringen betonade att uppskov av skulder är tillåtet i egenskap av en regelmässig åtgärd, inte såsom föremål för beslut som myndigheterna fattar på diskretionära grunder. Förfarandet för ett sådant uppskov fastställs i artiklarna 40–43 i den allmänna förordningen om inkassering av sociala avgifter, godkänd genom kunglig förordning 1637/1995 av den 6 oktober 1995. Enligt denna allmänna förordning kan skulder avseende sociala avgifter bli föremål för uppskov eller avbetalningar.

Begäran om detta görs av gäldenären och för beviljandet förutsätts att gäldenärens ekonomiska eller finansiella situation är sådan att gäldenären inte har möjlighet att betala skulderna (artikel 40). Det innebär att uppskov alltid beviljas i fall där företaget begär detta och företaget uppfyller de villkor som gäller enligt förordningen. Det kan ligga i de sociala myndigheternas intresse att fatta beslut om uppskov då detta innebär ökade möjligheter att återkräva skulderna, eftersom alla andra alternativa åtgärder skulle kunna resultera i att företaget stängs, vilket innebär att möjligheterna att säkerställa återbetalning elimineras.

- (46) Den spanska regeringen konstaterade även att företaget erbjöd sig att såsom garanti för återbetalningen göra en första in-teckning i fabriken, anläggningarna och utrustningen i Torrelavega till förmån för de sociala myndigheternas finansförvaltning och lönegarantifonden (FOGASA) tillsammans. Enligt en värdering som den 31 december 1996 hade gjorts av American Appraisal España SA uppgick de berörda tillgångarnas faktiska värde till 25 580 000 000 pesetas. På grund av komplexiteten och svårigheterna i anslutning till de åtgärder som behövdes för att säkerställa att den erbjudna garantin hade full rättslig verkan, anhöll SNIACE om förlängning av tidsfristen för uppställning av garantin. Denna förlängning beviljades den 19 december 1997 av högsta ledningen för de sociala myndigheternas finansförvaltning, för en maximitid på sex månader och på grundval av föreskrifterna enligt artikel 21 i förordningen av den 22 februari 1996. Under förlängningstiden skulle det varsel om kvarstad som utfärdats av de sociala myndigheternas finansförvaltning inte verkställas.
- (47) Företagets svårigheter fortsatte under förlängningsperioden. Företaget kunde därför inte fastställa ett datum för den slutliga betalningen och anhöll om "substitution av garantin" för att säkerställa att varslat om kvarstad inte skulle verkställas. Enligt de spanska myndigheterna pågår en undersökning för att fastställa om den nya garantin är tillräcklig för att täcka den skuld för vilken uppskov beviljats.
- (48) Enligt de spanska myndigheterna kan uppskovet inte anses vara statligt stöd till det berörda företaget. De hävdar att villkoren för återbetalningen av skulden, med en ränta som beräknas på den officiella räntesatsen för den dag då uppskovet beviljades, uppfyller de allmänt gällande och obligatoriska föreskrifterna enligt den spanska lagstiftningen.
- (49) Genom en skrivelse av den 24 juni 1998 konstaterade de spanska myndigheterna emellertid att deras hållning inte stod i konflikt med den klagandes åsikt om att uppskov av en skuld är en diskretionär myndighetsåtgärd som vidtas efter undersökning av

varje enskilt fall. De spanska myndigheterna medger att ordet "podrán" (kan) används i den del av artikel 20 i den allmänna lagen om socialskydd som behandlar myndigheternas befogenheter att bevilja uppskov av skulder avseende sociala avgifter, men att man endast genom en absolut bokstavlig tolkning kan påstå att myndigheterna, enligt den spanska regeringens synsätt, skulle ha diskretionära befogenheter. Den spanska regeringen hävdade att diskretionär inte är samma som godtycklig, då det senare skulle innebära att lagen tillämpas på ett ombytligt och ojämnt sätt trots att fallen är lika. I verkligheten beviljas uppskov alltid när ett företag anhåller om det med hänvisning till att företaget på grund av sin ekonomiska eller finansiella situation inte kan betala sina skulder, förutsatt att fallet uppfyller de rättsliga kraven enligt gällande lagstiftning (vilket självfallet innebär undersökning av varje enskilt fall). Med hänvisning till detta hävdar de spanska myndigheterna att åtgärden är allmän praxis och att samma kriterier tillämpas på varje enskilt fall.

- (50) Den spanska regeringen håller även fast vid sitt argument om att beviljandet av uppskov innebär skydd av socialskyddssystemets intressen när det gäller återkrav av skulder. Detta alternativ är bättre än andra slag av åtgärder som skulle kunna medföra att företag stängs, i vilket fall det blir absolut omöjligt att få tillbaka de flesta eller alla av företagets skulder. Därför beviljas hellre uppskov, eftersom det förfarandet är det mest fördelaktiga för socialskyddssystemet.

Lånegaranti på totalt 1 000 miljoner pesetas som godkändes genom lag 7/93

- (51) Den spanska regeringen höll fast vid sin ståndpunkt om att det inte fanns något inslag av statligt stöd, eftersom lånegarantin inte hade formaliserats. Den spanska regeringen upprepade att den regionala regeringen enligt artikel 2 i lag 7/1993 av den 16 september 1993 endast fick befogenheter att bevilja SNIACE en garanti för att täcka ett lån på 1 000 miljoner pesetas. I själva verket genomfördes detta inte, eftersom det enligt lagen finns ett antal strikta villkor som måste uppfyllas för att den regionala regeringen skall få bevilja garantin, och dessa villkor hade dittills inte uppfyllts. Garantin hade därför inte beviljats och inte verkställts. Företaget hade dessutom inte ens anhållit om garantin. Den spanska regeringen upprepade att den, innan den gör en eventuell formalisering av garantin, först sänder en anmälan till Europeiska kommissionen.

(52) Den spanska regeringen tillade att en garanti enligt spansk privaträtt (artikel 440 i handelslagen och artiklarna 1822–1856 i civillagen) definieras som en formell transaktion. Detta innebär att garantihandlingar måste överlämnas till den enhet som tar på sig risken i anslutning till garantin, annars existerar garantin inte och följaktligen inte heller de rättigheter och skyldigheter som garantin skulle medföra. En garanti är mer än en ren avsiktsförklaring. För den ovan nämnda garantin måste följande villkor uppfyllas:

- a) Bekräftelse på förenlighet med föreskrifterna i lag 7/93.
- b) En rättslig rapport om den garantihandling som upprättas.
- c) Allmän revisionsrapport.
- d) Förslag om att bevilja en garanti från ministern med ansvar för ekonomi och skatteärenden inom den autonoma regionens regering.
- e) Den regionala regeringens godkännande av garantin.
- f) Upprättandet av garantihandlingarna.

Finansiering av det planerade bygget av en avloppsreningsanläggning

- (53) Den spanska regeringen konstaterade att byggandet av en reningsanläggning ingår i de övergripande vattenreningsplanerna för floden Besaya och sålunda inte endast berör SNIACE. De konstaterade dock att projektet inte har kommit längre än till planeringsstadiet.
- (54) Företaget har för närvarande inlett arbetet på att installera en återvinningsanläggning för avfall. Alla åtgärder i anslutning till rening av företagets utsläpp i floden Besaya är anknutna till åtgärderna inom ramen för den allmänna planen för rening av utsläpp i flodområdet Saja/Besaya. Detta har utsetts till område av allmänt intresse och är för närvarande föremål för en teknisk utvärdering. Innan denna fas är klar är det omöjligt att ange vilka åtgärder som i sista hand måste vidtas av företag som släpper ut avfall i floden Besaya.
- (55) De tekniska undersökningar som hittills har genomförts inom ramen för den allmänna planen för rening av utsläpp i flodområdet Saja/Besaya tyder på att utsläppen från området industrier, t.ex. SNIACE, måste behandlas vid källan av företagen

själva. Mängden renade utsläpp som vart och ett av företagen får släppa ut i avfallsvattensystemet fastställs enligt de gränser som anges i utsläppsbestämmelserna. Företagen betalar avgifter på sina utsläpp enligt de definierade belastningsgränserna. Möjligheten att behandla allt avfallsvatten från industrin i en separat anläggning parallellt med den kommunala behandlingsanläggningen har förkastats med motiveringen att lösningen skulle bli för invecklad.

- (56) Genom en skrivelse av den 16 april 1998 tillade de spanska myndigheterna att SNIACE redan hade anskaffat delarna för konstruktion av avloppsreningsanläggningen, utan någon som helst form av offentligt stöd, och att det därmed inte fanns några planer på att bevilja något stöd av denna karaktär.

Beslut av de kommunala myndigheterna i Torrelavega att delvis annullera en skuld på 116 miljoner pesetas

- (57) De spanska myndigheterna konstaterade att myndigheterna i Torrelavega i alla avseenden hade agerat inom ramen för sina befogenheter och att "uteslutningen" av det nämnda skattebeloppet enligt spansk lag inte utgör "efterskänkning" av skuld.
- (58) De kommunala myndigheterna i Torrelavega hade inte deltagit i avtalet mellan fordringsägarna som i oktober 1996 slöts inom ramen för förfarandet för betalningsinställelse. De kommunala myndigheterna hade i stället slutit ett separat specialavtal med hänvisning till den spanska skattelagens föreskrifter om uteslutande (quita) och anstånd (espera). Genom detta specialavtal accepterade de kommunala myndigheterna samma uppostringar som privata fordringsägare. Det innebar att de kom överens om att bevilja sänkning av beloppet och förlängning av betalningstiden, på samma sätt som enligt avtalet mellan fordringsägarna, samt bevilja avbetalningar under en femårsperiod, med samma betalningsfria period och räntesatser som enligt avtalet mellan fordringsägarna. Den enda avsikten med specialavtalet var att säkerställa återkravet av den skatteskuld som SNIACE hade hos de kommunala myndigheterna, eftersom de "uteslutna" beloppen inte täcktes av någon form av garanti och det inte fanns några obelastade tillgångar. Avtalet uppfyllde till alla delar föreskrifterna enligt artikel 129.4 i den allmänna skattelagen.

- (59) Enligt de spanska myndigheterna innebär den spanska konkurrenslagstiftningens föreskrifter att det finns en klar skillnad mellan å ena sidan annullering och å andra sidan beloppsminskning och tidsförlängning. Annullering kan bara beviljas på rättslig väg och den tillämpas i regel i krissituationer där efterskänkning av skatter är ett lämpligt förfarande. Beloppsminskning och tidsförlängning beviljas endast med tanke på möjligheten till återkrav eller inkassering av minst en del av skulden. Dessa beviljas endast i anslutning till konkursförfaranden där det obestridda företräde som innehas av fordringsägare med inteckningar i mark och byggnader (i detta fall Banco Español de Crédito) gör det omöjligt att verkställa några som helst åtgärder avseende återkrav.
- (60) De spanska myndigheterna försåg kommissionen med en kopia av beslut 4358/97 av den 15 december 1997 som fattats av de kommunala myndigheterna i Torrelavega. I beslutet fastställs bl.a. att beloppet på SNIACE:s skatteskuld vid den aktuella tidpunkten uppgick till ett kapital på 216 245 424 pesetas plus skatt på företagsverksamhet för 1996 till ett belopp på 37 523 859 pesetas samt tillägg och ränta enligt officiell räntesats. Ett belopp på 10 193 800 pesetas garanterades genom kvarstad och cirka 45 000 000 pesetas är föremål för förhandlingar om ersättning. Enligt artikel 73 i den allmänna skattelagen har skatt på egendom särskilt företräde i egenskap av underförstådd rättslig inteckning.
- (61) De spanska myndigheterna betonade att "uteslutande" av skulder hänför sig till skattefakturer som inte täcks av prioritetskrav eller tidigare kvarstad och sådana skulder (t.ex. skatt på företagsverksamhet, Impuesto sobre Actividades Económicas – IAE) som kan och bör annulleras eftersom de grundar sig på att verksamheten pågått under hela året (en omständighet som inte gäller för 1995 och 1996 då företags verksamhet under flera månader låg nere):

(spanska pesetas)

Vatten och renhållning, 4:e kvartalet 1994	3 808 525
Vatten och renhållning, 1:a kvartalet 1995	1 230 231
Vatten och renhållning, 2:a kvartalet 1995	1 410 205
Vatten och renhållning, 3:e kvartalet 1995	1 205 407
Vatten och renhållning, 4:e kvartalet 1995	1 217 353
Skatt på företagsverksamhet 1995	37 854 610
Tillägg för indrivning	24 837 978
Vatten och renhållning, 1:a kvartalet 1996	1 254 510
Vatten och renhållning, 2:a kvartalet 1996	1 404 795
Vägskaft 1996	6 700
Skatt på företagsverksamhet 1996	37 523 859
Direkt skatt på företagsverksamhet 1995	4 449 635
Totalt	116 197 108

- (62) Enligt den spanska regeringen kan uteslutandet av skulden på 116 miljoner pesetas inte anses utgöra direkt eller indirekt stöd eftersom de kommunala myndigheternas beslut kan sägas begränsa sig till att skriva av skulder som inte kan återkrävas. En del av dessa skulder (såsom skatten på företagsverksamhet för 1995 och 1996 samt tilläggen för indrivning) måste annulleras i den utsträckning som avgifterna grundar sig på full företagsverksamhet under hela året, eftersom företaget knappt hade någon verksamhet under 1995 och 1996. Skattesatsen på företagsverksamhet fastställs av landets regering och den grundar sig på full företagsverksamhet, dvs. fulltalig arbetsstyrka och energiförbrukning som motsvarar företagets normala verksamhetsnivå. I verkligheten var produktionen nedlagd under denna period och beloppen för båda dessa år bör därför automatiskt annulleras.

(63) Av detta följer att 100 216 447 pesetas av totalbeloppet i avtalet om "uteslutning" utgörs av skulder som inte kan indrivnas. Sådana skulder är beloppet för skatten på företagsverksamhet på grund av skattens ogiltighet och de tillägg som utgör bokföringspost i anslutning till den egentliga skatteskuld som berörs av uteslutandet. Tillägget skall därför endast betraktas som bokföringsinformation utan någon som helst praktisk verkan.

(64) De återstående beloppen, som gäller vatten- och renhållningsavgifter, var också föremål för allvarliga felberäkningar. Åtminstone renhållningsavgiften fastställdes på grundval av full företagsverksamhet, vilket inte var fallet under åren 1994, 1995 och 1996. Dessa beräkningar kommer därför att ersättas med nya beräkningar som grundar sig på den faktiska verksamhetsgraden. Skatten på företagsverksamhet för åren 1995 och 1996, till ett belopp på 79 497 353 pesetas, var därför fullständigt realistisk och måste i sista hand delvis annulleras.

(65) Återstoden av den skuld som omfattades av beslutet kunde under inga omständigheter återkrävas genom indrivningsförfarande eftersom den inte berörs av någon prioritet. De kommunala myndigheternas beslut har därför ingen praktisk verkan för företaget eftersom beslutet berör belopp som inte kan inkasseras och belopp som måste annulleras på grund av att företaget inte hade någon faktisk företagsverksamhet.

(66) De spanska myndigheterna hävdade att de kommunala myndigheterna i Torrelavega enbart agerade i syfte att säkerställa verkligt och effektivt skydd av sina ekonomiska intressen och därvid gjorde allt i deras makt för att återkräva SNIACE:s skuld. De i kommunala myndigheternas agerande var helt enligt lagen och hade inte under några omständigheter lett till minskning av kommunens medel. Dessutom kunde agerandet inte anses medföra inslag av direkt eller indirekt stöd till SNIACE eftersom uteslutandet av skulder begränsade sig till belopp som av olika skäl inte i praktiken gick att återkräva.

Avtal mellan SNIACE och lönegarantifonden FOGASA om återbetalning av ett belopp på totalt 1 702 miljoner pesetas som FOGASA betalat för SNIACE:s del för att de anställda skulle få ut sina försenade löner

(67) Den spanska regeringen upprepade att FOGASA betalar ut löner och ersättningar till anställda i företag som är insolventa eller är inbegripna i

konkursförfarande. Betalningarna verkställs till de anställda, dvs. endast de anställda har rätt till lönegarantier. Lönegarantierna innebär aldrig att stöd eller lån skulle beviljas till företag som har skulder gentemot sina anställda. Återbetalningsavtalen för belopp som utbetalats av lönegarantifonden regleras av ministerförordningen av den 20 augusti 1985. I denna fastställs uttryckligen lönegarantifondens möjligheter att sluta avtal om uppskov och delbetalningar av skulder, förutsatt att avtalen upprättas enligt förordningens bestämmelser.

(68) Med stöd av förordningen av den 20 augusti 1985, som är en genomförandebestämmelse av artikel 32 i kunglig förordning 505/85 av den 6 mars 1985, tecknade FOGASA två återbetalningsavtal med SNIACE:

a) Avtal av den 5 november 1993

Totalbelopp inklusive ränta: ESP 1 362 708 700

Återbetalningsperiod: åtta år

Avbetalningar: Var sjätte månad

Räntesats: 10 %, dvs. officiell räntesats för 1993, med stöd av bestämmelserna i förordningen av den 20 augusti 1985

Säkerhet: Inteckning i egendomen

b) Avtal av den 31 oktober 1995

Totalbelopp inklusive ränta: ESP 339 459 878

Återbetalningsperiod: åtta år

Avbetalningar: Var sjätte månad

Räntesats: 9 %, dvs. officiell räntesats för 1995, med stöd av bestämmelserna i förordningen av den 20 augusti 1985

Säkerhet: Inteckning i egendomen

(69) Fram till juni 1998 hade företaget återbetalat 186 963 594 pesetas inom ramen för de två avtalen.

(70) Enligt de spanska myndigheterna inbegriper de två avtalen inte stöd eller subventioner beviljade av staten, enligt definitionerna i artikel 81 i den reviderade texten i allmänna budgetlagen, dvs. offentliga medel som staten eller dess autonoma organ fritt tillhandahåller offentliga eller privata individer eller organ för att främja en verksamhet av socialt intresse eller bidra till att ett offentligt mål uppnås. Generellt sett kan man tala om en sådan form av

stöd som beviljas från statens eller någon av de autonoma organens budget, samt stöd som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionens fonder. Det handlar snarare om krediter som det berörda organet är berättigat till när det gäller företag, på grund av subrogation som skett av de rättigheter och andelar som tillhör anställda som har fått stöd.

(71) Den spanska regeringen hävdade även att de berörda reglerna och föreskrifterna är generellt tillämpliga på alla företag som befinner sig i någon av de ovan beskrivna situationerna och att de inte berör specifika företag eller sektorer. FOGASA betalar ut belopp som företaget är skyldigt de anställda. FOGASA:s betalningar går aldrig till företag, eftersom detta enligt gällande lagstiftning är förbjudet.

(72) Utöver att den spanska regeringen kommenterade frågorna som var föremål för undersökning inom ramen för förfarandet reagerade den också på synpunkterna från tredje parter om att det anmälda lånet på 2 000 miljoner pesetas från Caja Cantabria till SNIACE skulle innebära statligt stöd. Den spanska regeringen anförde bl.a. att banken i fråga är ett kreditinstitut som omfattas av privaträttsliga regler och som måste fatta sina investeringsbeslut på grundval av lönsamhets- och solvenskriterier. Mot bakgrund av den information som för närvarande finns tillgänglig godtar kommissionen att påståendet om att Caja Cantabria skulle ha beviljat stöd inte faller inom förfarandets räckvidd. Därmed utesluts dock inte möjligheten att inslag av stöd kan förekomma och därför förbehåller kommissionen sig rätten att fortsätta undersöka frågan utanför ramen för detta förfarande.

VI. UTVÄRDERING AV FÖREKOMSTEN AV STÖD

(73) Kommissionen måste först fastställa om de olika åtgärder som är föremål för förfarandet inbegriper statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet eller inte. Mot bakgrund av den för närvarande tillgängliga informationen bedömer kommissionen situationen på följande sätt.

(74) SNIACE är en av fem viskosfibertillverkare i gemenskapen. Företagets produkter är föremål för handel mellan medlemsstaterna och det förekommer konkurrens mellan tillverkarna. Handeln med viskosfiber (KN-nummer 5504 10 00) inom gemenskapen uppgick år 1997 till cirka 101 000 ton. SNIACE är verksam inom en minskande sektor där en del av företagets konkurrenter har rationaliserat sin kapacitet. Produktionen av de

berörda fibrerna inom EES har sjunkit från 760 000 ton år 1992 till 684 000 ton år 1997 (en minskning på 10 %). Under samma period sjönk konsumtionen med 11 %. Graden av kapacitetsutnyttjande var under samma period i genomsnitt cirka 84 % – en låg siffra för en så kapitalintensiv sektor. Utöver försäljningen på den spanska marknaden har SNIACE även sålt sina produkter på andra europeiska marknader, särskilt i Italien och Frankrike. SNIACE tillverkar även syntetfiber, särskilt polyamidfilamentgarn. Även denna sektor lider av betydande överkapacitet, med en kapacitetsnyttjandegrad som 1995–1997 i genomsnitt var endast 76 %.

Obetalda miljöavgifter sedan 1987

(75) Enligt läget den 1 mars 1998 hade totalvärdet på obetalda skulder avseende miljöavgifter, inklusive tillägg och räntekostnader för perioden 1987–1995 stigit till cirka 6 268 766 095 pesetas (de spanska myndigheterna uppgav ett belopp på 6 354 149 834 pesetas, men i detta hade beloppen som återbetalats redan 1987 och 1988 inte beaktats). Förfarandet för indrivning av dessa skulder hade fastställts redan för cirka åtta år sedan på grundval av ett domslut från den ekonomisk-administrativa centraldomstolen av den 28 november 1990 avseende lagligheten hos avgifterna för 1987 och 1988. De spanska myndigheterna medger att indrivningsförfarandet i detta fall inte har någon upphävande effekt eftersom SNIACE inte hade ställt några bankgarantier för de bestridda miljöavgifterna (utom för 1988).

(76) Kommissionen godtar emellertid att det enligt spansk lag är skattemyndigheterna, inte Confederación Hidrográfica del Norte, som är ansvarigt organ för att återkräva dessa skulder av SNIACE. Fram till juni 1998 hade 85 383 739 pesetas återbetalats, inte mer än drygt 1 % av det totala kravet. Under tiden hade skuldbeloppet, inklusive tillägg och räntor beräknade enligt officiell räntesats, fortsatt att stiga.

(77) Kommissionen noterade att det har visat sig vara svårt att verkställa återkrav av skulderna, särskilt på grund av SNIACE:s allvarliga ekonomiska situation och de rättsliga processer som rests mot SNIACE avseende de årliga avgifterna. Skattemyndigheternas agerande, dvs. att de tills vidare inte har avancerat till exekution vilket eventuellt hade tvingat fram likvidation av företaget, innebär sannolikt att de har kunnat maximera sina möjligheter att få tillbaka åtminstone en del av de obetalda miljöavgifterna. Detta skulle annars ha varit omöjligt på grund av att det finns andra fordringsägare med företräde.

(78) Sammanfattningsvis kan konstateras att kommissionens undersökningar tills vidare inte kan läggas till grund för slutsatsen att de obetalda miljöavgifterna definitivt skulle utgöra statligt stöd. Eftersom de rättsliga aspekterna kring frågan om huruvida myndigheterna har gett SNIACE en fördelaktigare behandling eller inte genom att inte återkräva de obetalda avgifterna är mycket invecklade, avser kommissionen skjuta upp beslutet i denna fråga till ett senare stadium.

Utebliven inkassering av sociala avgifter sedan 1991

(79) Kommissionen bestrider inte de spanska myndigheternas argument om att socialmyndigheternas finansförvaltning har agerat i syfte att skydda sina intressen. Kommissionen understryker också att den inte på något som helst sätt ifrågasätter det allmänna socialskyddssystemet i Spanien.

(80) De spanska myndigheterna har dock medgett att om de sociala myndigheternas finansförvaltning hade avancerat till indrivning kunde följden ha blivit stängning av företaget. Det är därför uppenbart att de sociala myndigheternas långvariga fördragsamhet avseende SNIACE:s försenade betalningar av sociala avgifter har gett företaget en betydande fördel.

(81) Det är också uppenbart att de gällande föreskrifterna om socialskydd ger myndigheterna en viss beslutsmargin vid behandlingen av individuella fall och det är exakt det som har inträffat i detta fall. Kommissionen understryker att den har tagit fasta på i vilken grad de sociala myndigheterna agerat diskretionärt i detta särskilda fall, ett fall som dessutom gällde ett företag med uppenbara lönsamhetsproblem. Kommissionen förkastar därför de spanska myndigheternas argument om att de sociala myndigheternas finansförvaltning i fallet SNIACE har agerat enligt normala förfaringsätt (1).

(82) Trots det faktum att de sociala myndigheternas finansförvaltning har agerat enligt gällande lagstiftning verkar behandlingen av SNIACE:s skulder, inbegripet de olika avtalen om senareläggning av betalningarna, inte vara förenlig med gällande marknadsvillkor. Kommissionen gör i regel en

jämförelse med värdet på den referensräntesats som vid den rådande tidpunkten gällde för den berörda medlemsstaten. För Spanien fanns dock ingen sådan referenssats fastställd förrän i augusti 1996. Därför har kommissionen i tidigare fall som inbegripit senareläggning av skulder avseende sociala avgifter (2) och där kommissionen varit tvungen att avgöra om en referenssats är marknadsmässig eller inte, gjort jämförelser med den medelräntesats som privata banker i Spanien tillämpat på lån som är längre än tre år. Enligt statistik som offentliggjorts av spanska centralbanken tillämpade de privata bankerna under den berörda perioden följande medelräntesatser på lån över tre år: 1991: 18,24 %; 1992: 17,28 %; 1993: 16,19 %; 1994: 12,51 %; 1995: 13,09 %; 1996: 11,06 % (3). Senareläggningens övriga villkor, dvs. det att största delen av återbetalningarna av kapital och ränta förläggs mot slutet av lånetiden (i uppenbart syfte att underlätta företagets återhämtning) är inte heller förenliga med villkoren för marknadsmässiga krediter.

(83) Det måste därför konstateras att avtalen inbegrep statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget och att stödet var olagligt då det inte hade anmält till kommissionen enligt artikel 93.3 i fördraget. Det är svårt att ange det olagliga stödets exakta belopp, men det motsvarar som minst den ekonomiska fördel som uppstått genom att en reducerad räntesats har tillämpats. Stödbeloppet beräknas från den tidpunkt då skulderna uppstod.

Lånegaranti på totalt 1 000 miljoner pesetas som godkändes genom lag 7/93

(84) Kommissionen konstaterar att det är olyckligt att de spanska myndigheterna inte underrättade kommissionen om att Kantabriens regionala beslutande församling avsåg att godkänna beviljandet av den berörda garantin. Detta särskilt med tanke på att företaget tillverkar bl.a. polyamidfiber, en produkt som faller inom räckvidden för kontroll enligt riktlinjerna om stöd till syntetfiberindustrin. Kommissionen kan dock godta att den beslutande församlingen själv inte beviljar garantier och att det hade behövts ytterligare ett antal administrativa åtgärder för att verkställa garantin. Kommissionen

(1) Generaladvokat Jacobs konstaterar i sitt yttrande av den 24 september 1998 i mål C-256/97 D.M. Transport SA att "det är uppenbart att fortlöpande och generöst fördragande av försenad betalning av sociala avgifter i vissa omständigheter kan ge det berörda företaget en konkurrensfördel och i extrema fall innebära samma som befrielse från dessa avgifter" (punkt 33).

(2) Till exempel i mål Tubacex som offentliggjordes i EGT L 8, 11.1.1997.

(3) De referenssatser som senare har tillämpats för Spanien är följande: 1.8.1996–1.11.1996: 13,45 %; 1.11.1996–1.1.1997: 11,40 %; 1.1.1997–1.8.1997: 10,56 %; 1.8.1997–1.1.1998: 6,22 %; från och med 1.1.1999: 0,620 %.

har inte heller mottagit några bevis på att godkännandet av lagen skulle ha medfört en konkurrensfördel för SNIACE. Sålunda, och med villkoret att den spanska regeringen på förhand underrättar kommissionen om alla förslag om att formalisera garantin, konstaterar kommissionen att lag 7/93 i sig inte innebär någon särskild fördel för SNIACE och att den därför inte utgör statligt stöd.

Finansiering av det planerade bygget av en avloppsreningsanläggning för utsläpp

- (85) Kommissionen noterar att den regionala planen för utsläppsrening i flodområdet Saja/Besaya enligt information från de spanska myndigheterna befinner sig på stadiet för teknisk utvärdering. Innan denna utvärdering är klar kan ingen information erhållas om vilka åtgärder som i sista hand måste vidtas avseende utsläpp från olika industrier (inbegripet SNIACE) i floden Besaya. Kommissionen noterar också den spanska regeringens försäkran om att SNIACE redan har inlett arbetet på att installera en anläggning för utsläppsrening. SNIACE genomför detta utan stöd av offentliga bidrag och inga sådana bidrag har heller förutsetts för framtiden. Kommissionen har vid sin undersökning därför inte kunnat konstatera förekomsten av stödinslag i detta hänseende.

Beslut av de kommunala myndigheterna i Torrelavega att delvis annullera en skuld på 116 miljoner pesetas

- (86) Att döma av informationen från den spanska regeringen verkar de kommunala myndigheterna ha agerat i syfte att skydda alla sådana skuldkrav som de på rättslig väg enligt den spanska lagstiftningen kan inkassera av SNIACE. Kommissionen har också undersökt om de offentliga fordringsägarna har agerat i syfte att maximera möjligheterna till återkrav av de obetalda skatterna och huruvida deras agerande kan jämföras med hur privata fordringsägare skulle ha agerat. När förfarandet inleddes konstaterade kommissionen att genom att de inte deltog i det avtal som slöts i oktober 1996 mellan de privata fordringsägarna inom ramen för förfarandet för betalningsinställelse (enligt vilket 40 % av skulderna skulle omvandlas till ägarandelar) kunde myndigheterna skydda i princip alla sina krav. Dessutom kan kommissionen godta att det separata avtalet mellan de kommunala myndigheterna i Torrelavega och SNIACE, vilket i praktiken löpte parallellt med avtalet mellan fordringsägarna, inte verkar ha medfört att SNIACE skulle ha fått generösare behandling än den som fastställdes i

avtalet mellan de privata fordringsägarna. Tvärtom, "uteslutandet" av skulder begränsades väsentligen till belopp som i praktiken inte kunde fås tillbaka, särskilt som företaget under största delen av 1995 och 1996 inte var ekonomiskt verksamt. Till följd av detta måste skuldbeloppen omvärderas, även om inga detaljer angående detta ännu har lämnats till kommissionen.

- (87) På grundval av den tillgängliga informationen kan kommissionen därför godta att agerandet hos Torrelavegas kommunala myndigheter i de frågor som omfattas av detta förfarande varken innebar någon oegentlig fördel för SNIACE eller ledde till annullering av skulder. Därför utgör deras agerande inte statligt stöd.

Avtal mellan SNIACE och lönegarantifonden FOGASA om återbetalning av ett belopp på totalt 1 702 miljoner pesetas som FOGASA betalat för SNIACE:s del för att de anställda skulle få ut sina försenade löner

- (88) Kommissionen upprepar detsamma som den konstaterade när förfarandet inleddes, dvs. att den inte motsätter sig FOGASA:s ingripande, förutsatt att detta sker enligt reglerna. FOGASA hade rätt att för företagets del och enligt gällande föreskrifter betala ut ersättningar för rättmätiga krav som företagets anställda har på SNIACE och som de annars inte skulle ha fått. Kommissionen anser dock, i linje med sina tidigare avgöranden, att varje diskretionärt bidrag från staten till dessa kostnader måste betraktas som stöd, inte som en allmän åtgärd, om statens bidrag innebär ekonomisk fördel för företaget. Detta gäller oavsett om betalningarna riktas direkt till företaget eller betalas till de anställda genom ett statligt organ.
- (89) Kommissionen har förstått att FOGASA efter eget gottfinnande kan besluta att skjuta upp eller dela upp återbetalningarna på en period på upp till åtta år. För betalningsuppskov löper ränta enligt officiell räntesats. Denna form för återbetalning strider inte mot föreskrifterna i gällande lagstiftning, dock verkar inte gällande marknadsmissiga villkor tillämpas. Av samma skäl som beskrivs ovan i anslutning till skulderna avseende sociala avgifter (dvs. att det inte fanns någon referensräntesats fastställd för Spanien förrän i augusti 1996), har kommissionen gjort en jämförelse med den medelräntesats som privata banker i Spanien under den berörda perioden tillämpade på lån längre än tre år. Dessa räntesatser var följande: 1993: 16,19 %; 1994: 12,51 %; 1995: 13,09 %; 1996: 11,06 %. Dessa

räntesatser är betydligt högre än de satser som tillämpades i de berörda avtalen. Dessutom har kommissionen, med tanke på företagets ekonomiska svårigheter, fortfarande tvivel angående företagets möjligheter att uppfylla villkoren enligt avtalet. Den spanska regeringen har trots upprepade uppmaningar inte lämnat specifika detaljer om vilken typ av inteckning som har lämnats som garanti till FOGASA.

(90) Enligt samma resonemang som ovan i anslutning till skulderna avseende sociala avgifter måste därför konstateras att avtalen med FOGASA om senareläggning av skulden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget och att detta stöd var olagligt då det inte hade anmälts till kommissionen. På samma sätt som för skulderna avseende sociala avgifter är det i detta fall svårt att uppge exakt belopp för det olagliga stödet. Beloppet motsvarar dock åtminstone den ekonomiska fördel som följer av att räntesatsen enligt avtalen om omläggning inte var högre än 10 % och 9 %.

(91) Kommissionen har konstaterat att det förekommit olagligt stöd i anslutning till de obetalda miljöavgifterna, omläggningen av skulderna avseende sociala avgifter och återbetalningsavtalen med FOGASA. Därefter måste kommissionen fastställa om stödet är förenligt med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion eller inte.

(92) Enligt artikel 92.1 i fördraget föreskrivs att allt stöd som har de egenskaper som beskrivs i artikeln i princip är oförenligt med den gemensamma marknaden. De undantag till denna princip som anges i artikel 92.2 i fördraget kan inte tillämpas på det berörda fallet, på grund av stödets egenskaper och syftet med stödet.

(93) Undantagen enligt artikel 92.3 a och 92.3 c i fördraget kan tillämpas för stöd avsedda att främja eller underlätta utvecklingen i vissa regioner. Kommissionen konstaterar att den region där SNIACE är beläget har varit berättigad till regionalt stöd enligt artikel 92.3 a sedan september 1995 och före denna tidpunkt var den berättigad till regionalt stöd enligt artikel 92.3 c. Stödet till SNIACE uppfyller dock inte villkoret om att det skall underlätta utvecklingen av vissa ekonomiska områden i den mening som avses i artikeln, eftersom stödet

beviljades i form av driftstöd, vilket inte är förknippat med krav på investeringar eller skapande av sysselsättning. Dessutom kan driftstöd inom områden enligt artikel 92.3 a omfattas av detta undantag endast i särskilda fall där stödet beviljas med begränsade och kontrollerade villkor till företag i svårigheter (se nedan).

(94) Vad beträffar undantaget enligt artikel 92.3 b var stödet inte avsett att främja ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse eller ett projekt avsett att avhjälpa en allvarlig störning i den spanska ekonomin. De spanska myndigheterna har inte heller försökt motivera stödet på dessa grunder.

(95) Vad beträffar undantaget enligt artikel 92.3 d i avtalet var stödet helt klart inte avsett att främja kultur och bevara kulturarvet.

(96) Kommissionens utvärdering av åtgärderna till förmån för SNIACE koncentrerar sig därför på de icke-regionspecifika inslagen i artikel 92.3 c i fördraget. Enligt denna artikel kan undantag tillämpas på "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter" när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Mot bakgrund av företagets ekonomiska ställning under den period då stödet beviljades kan stödet till SNIACE kategoriseras som stöd till ett företag i svårigheter.

(97) Kommissionen anser att stöd till företag i svårigheter utgör den största risken för att arbetslöshet och industriella problem överförs från en medlemsstat till en annan. Stöd av detta slag bidrar till att bevara den rådande situationen genom att de marknadsekonomiska krafterna inte får fungera på vanligt sätt. I en normal marknadssituation försvinner svaga företag från marknaden, dvs. företag som inte kan upprätthålla sin konkurrenskraft när det gäller att anpassa sig till konkurrensens föränderliga villkor. Stöd av detta slag kan även ha snedvridande effekter på konkurrensen och handeln genom att stödmottagarna håller sig kvar på marknaden med hjälp av en prissättningspolitik som bygger på underpriser.

(98) Av detta skäl har kommissionen under årens lopp utvecklat ett särskilt synsätt för utvärderingen av stöd till företag i svårigheter. I gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁾ föreskrivs ett antal villkor som stödet måste uppfylla. I dessa riktlinjer fastställs även skillnaden mellan undsättningsstöd och omstrukturingsstöd.

⁽¹⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

- (99) Undsättningsstöd, dvs. stöd som beviljas i syfte att hålla ett företag verksamt medan orsakerna till företagets svårigheter undersöks och en lösning utarbetas, kan endast godkännas såsom förenligt med den gemensamma marknaden om följande villkor uppfylls:
- Stödet består av likvida medel i form av lånegarantier eller lån med normal marknadsränta.
 - Stödet begränsas till vad som är nödvändigt för att upprätthålla företaget (till exempel täcka lönekostnader och kostnader för insatsvaror).
 - Stödet betalas endast ut för den tid (i allmänhet inte överstigande sex månader) som krävs för att utarbeta en omstruktureringsplan, som skall vara genomförbar.
 - Stödet ges på grundval av allvarliga sociala problem och har inga negativa effekter för situationen för industrin i andra medlemsstater.
- (100) Enligt den allmänna principen beviljas omstruktureringsstöd endast när det är i gemenskapens intresse och ansöks om på grundval av ett utförligt omstrukturerings- eller återhämtningsprogram som har överlämnats till kommissionen. En omstruktureringsplan måste uppfylla alla följande villkor:
- Planen måste återställa företagets långfristiga lönsamhet och livsduglighet, inom en rimlig tid och på basis av realistiska antaganden om dess framtida verksamhetsvillkor.
 - Planen måste utarbetas så att eventuella negativa följder för konkurrenterna så långt som möjligt minimeras.
 - Omstruktureringsstödet belopp och omfattning måste begränsas till det strikta minimum som krävs för att göra det möjligt att genomföra omstruktureringen och måste knytas till de fördelar som gemenskapen kan förvänta sig. Stödmottagare skall därför normalt på ett påtagligt sätt bidra till omstruktureringsplanen med egna medel från extern marknadsfinansiering.
- (101) Slutligen kan konstateras att medlemsstaternas frihet att bevilja stöd till syntetfiberindustrin sedan 1997 varit föremål för begränsningar. Dessa infördes för att dämpa beviljandet av stöd som kunde leda till kapacitetsökningar inom produktionen av de viktigaste syntetfibrerna. Då SNIACE är tillverkare av syntetfiber och stödet i fråga delvis verkar vara ett medel för att stödja sådan verksamhet, kan de berörda åtgärderna anses vara förenliga med den gemensamma marknaden endast i det fall att de även uppfyller riktlinjerna om stöd till syntetfiberindustrin. Även om stödet har beviljats under flera år bakåt i tiden måste det undersökas mot villkoren i den aktuella versionen av riktlinjerna. Riktlinjerna omfattar bl.a. investeringsstöd för extrudering och texturering av fyra fibrer – polyester, polyamid, akryl och polypropylen. I riktlinjerna fastställs klart att kommissionen i fråga om större företag (dvs. andra än små och medelstora företag) endast beviljar sådant stöd (med upp till 50 % av det gällande stödtaket) när stödet medför en betydande minskning av den relevanta kapaciteten eller om marknaden för relevanta produkter karakteriseras av strukturell brist på försörjning och stödet inte leder till en betydande ökning av kapaciteten.
- (102) I detta fall försökte den spanska regeringen inte hävda att åtgärderna skulle ha inneburit undsättnings- eller omstruktureringsstöd. Den lämnade inte heller några bevis på att det skulle finnas en giltig omstruktureringsplan eller föreslagen minskning av SNIACE:s närvaro på marknaden. Detta verkade bekräfta att stödet inte hade annan effekt än att ge företaget möjlighet att fortsätta med sin verksamhet.
- (103) Beträffande lönsamhetsplanen som den klagande överlämnat till kommissionen innan det aktuella förfarandet inleddes nöjde sig den spanska regeringen med att bekräfta sin synpunkt om en slutledning som givits av en konsult: "SNIACE kan bara få lönsamt genom att stöd beviljas för investeringsprojekt och genom skuldreglering". Den spanska regeringen ansåg att denna slutledning "endast är en privat synpunkt i en privat undersökning och att den inte nödvändigtvis är ett uttryck för de spanska myndigheternas synsätt".
- (104) Beträffande SNIACE:s verksamhet avseende syntetfiber har kommissionen inte kännedom om några planer som skulle leda till en betydande minskning av kapaciteten. Dessutom är graden av kapacitetsutnyttjande inom sektorn – en sektor vars produkter är föremål för betydande handel på den gemensamma marknaden – fortsättningsvis otillfredsstillande.

VII. SLUTSATS

- (105) Kommissionen anser att Spanien olagligt har beviljat stöd i form av omläggning av skulder avseende sociala avgifter och två återbetalningsavtal med FOGASA. Stödet står i strid med artikel 93.3 i fördraget och är oförenligt med den gemensamma marknaden samt EES-avtalets funktion.
- (106) Då stödet är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden samt EES-avtalets funktion skall det återkrävas och dess ekonomiska effekter annulleras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Nedan beskrivna statliga stöd som Spanien har beviljat till förmån för Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Espanola SA (SNIACE) är oförenligt med den gemensamma marknaden:

- a) I samma utsträckning som räntesatsen låg under marknadsnivån, ett avtal av den 8 mars 1996 (såsom det ändrats genom avtal av den 7 maj 1996) mellan SNIACE och de sociala myndigheternas finansförvaltning, om omläggning av skulder med ett kapital på 2 903 381 848 spanska pesetas, åter ändrat genom avtal av den 30 september 1997 för senareläggning av skulder med ett kapital på 3 510 387 323 pesetas.
- b) I samma utsträckning som räntesatsen låg under marknadsnivån, avtal av den 5 november 1993 respektive den 31 oktober 1995 mellan SNIACE och lönegarantifonden FOGASA omfattande 1 362 708 700 spanska pesetas respektive 339 459 878 pesetas (inbegripet ränta).

De övriga inslag som var föremål för förfarandet som inleddes enligt artikel 93.2 i fördraget (en lånegaranti på totalt 1 000 miljoner pesetas som godkänts genom lag 7/93, det sätt på vilket finansieringen ordnades för det

planerade bygget av en behandlingsanläggning för utsläpp och delvis annullering av skulder enligt beslut av de kommunala myndigheterna i Torrelavega) utgör inte stöd och vad dessa beträffar kan förfarandet avslutas. Spanien måste dock inom två månader från dagen för detta beslut underrätta kommissionen om de omvärderingar som de kommunala myndigheterna i Torrelavega har gjort avseende SNIACE:s skatt på företagsverksamhet från och med år 1995 och framåt. Beträffande de obetalda miljöavgifterna för perioden 1987–1995 kommer kommissionen att vid ett senare lämpligt tillfälle fatta ett separat beslut.

Artikel 2

1. Spanien skall vidta nödvändiga åtgärder för att återkräva av stödmottagaren det olagligt beviljade stöd som avses i artikel 1.
2. Stödet skall återkrävas enligt de förfaranden och föreskrifter som anges i den spanska lagstiftningen. Beloppen skall återkrävas inklusive upplupna räntor från och med den dag stödet betalades ut till dess att det faktiskt återbetalats. Räntan skall beräknas enligt den referensränta som används för regionalt stöd.

Artikel 3

Spanien skall inom två månader från dagen för delgivning av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa det.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 28 oktober 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 juni 1999

om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapernas intressen*[delgivet med nr SEK(1999) 802]*

(1999/396/EG, EKSG, Euratom)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 218 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 16 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 131 i detta,

(1) med beaktande av att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999⁽²⁾ om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, nedan kallad byrån, innehåller bestämmelser om att byrån skall inleda och utföra administrativa utredningar inom de institutioner, organ och byråer som inrättats genom EG-fördraget och Euratomfördraget eller på grundval av dessa fördrag,

(2) med beaktande av att ansvaret för byrån som inrättats av kommissionen, förutom skyddet av de ekonomiska intressena, även omfattar all verksamhet som har samband med skyddet av gemenskapens intressen mot oegentligheter, som kan leda till administrativa eller straffrättsliga påföljder,

(3) med beaktande av att det är viktigt att öka bedrägeribekämpningens omfattning och effektivitet med hjälp av de experter som finns inom området för administrativa utredningar,

(4) med beaktande av att kommissionen i kraft av sin administrativa självständighet bör ge byrån i uppdrag att inom den utföra administrativa utredningar för att efterforska sådana omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänsteutövningen och som skulle kunna utgöra sådana brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som

åligger tjänstemän och anställda i gemenskaperna som avses i artiklarna 11, 12 andra och tredje styckena, 13, 14, 16 och 17 första stycket i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade Tjänsteföreskrifterna), brister som kan skada dessa gemenskapers intressen och som kan leda till disciplinära åtgärder och, i förekommande fall, straffrättsliga åtgärder, eller ett allvarligt fel i tjänsten enligt artikel 22 i tjänsteföreskrifterna eller en bristande uppfyllelse av motsvarande skyldigheter som åvilar ledamöter av kommissionen eller medlemmar av personalen vid kommissionen, som inte omfattas av tjänsteföreskrifterna,

(5) med beaktande av att dessa utredningar skall utföras med iakttagande av tillämpliga bestämmelser i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt protokollet om immunitet och privilegier, texter som antagits för deras tillämpning samt tjänsteföreskrifterna,

(6) med beaktande av att dessa utredningar skall utföras på samma villkor inom alla institutioner, organ och byråer inom gemenskapen utan att överlämnandet av denna uppgift till byrån skall påverka institutionernas, organens och byråernas eget ansvar eller på något sätt minska de berörda personernas rättsliga skydd,

(7) med beaktande av att de praktiska villkoren bör fastställas för hur kommissionens ledamöter och tjänstemännen och de anställda inom kommissionen skall samarbeta för att de interna utredningarna skall kunna utföras väl, i avvaktan på att tjänsteföreskrifterna ändras,

(8) med beaktande av att kommissionens beslut av den 14 juli 1998 om utredningar som utförs av enheten för samordning av åtgärderna för bekämpning av bedrägeri samt tillämpningsföreskrifterna till detta av den 9 december 1998 bör upphävas.

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 8.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Skyldighet att samarbeta med byrån

Generalsekreteraren, de olika enheterna och alla tjänstemän och anställda inom kommissionen är skyldiga att fullt ut samarbeta med byråns anställda och att lämna all hjälp som behövs för utredningen. I detta avseende skall de till byråns anställda lämna alla upplysningar och alla förklaringar som behövs.

Kommissionens ledamöter skall fullt ut samarbeta med byrån utan att detta inverkar på tillämpliga bestämmelser i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt protokollet om immunitet och privilegier, eller de texter som antagits för deras tillämpning.

Artikel 2

Skyldighet att lämna upplysningar

Varje tjänsteman eller anställd vid kommissionen som får kännedom om omständigheter som tyder på förekomsten av eventuella fall av bedrägeri, korruption eller all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot gemenskapernas intressen, omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänsteutövningen och som skulle kunna utgöra brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som åligger tjänstemän och anställda i gemenskaperna och som skulle kunna leda till disciplinära åtgärder och, i förekommande fall, straffrättsliga åtgärder, eller en bristande uppfyllelse av motsvarande skyldigheter, som åvilar kommissionens ledamöter eller medlemmar av kommissionens personal, som inte omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, skall utan dröjsmål underrätta sin avdelningschef eller generaldirektör eller, om den anställde anser det nödvändigt, lämna upplysningarna direkt till kommissionens generalsekreterare eller till byrån.

Kommissionens generalsekreterare, generaldirektörer och avdelningschefer skall utan dröjsmål till byrån överlämna alla uppgifter som de får kännedom om och som tyder på förekomsten av sådana oegentligheter som avses i första stycket.

Tjänstemän eller anställda vid kommissionen får aldrig utsättas för en orättvis eller diskriminerande behandling på grund av ett sådant uppgiftslämnande som avses i första och andra styckena.

Ledamöter av kommissionen som får kännedom om uppgifter som avses i första stycket skall underrätta

kommissionens ordförande, eller om ledamöterna anser det vara av betydelse, byrån direkt.

Artikel 3

Hjälp från säkerhetsbyrån

På begäran av byråns direktör, skall kommissionens säkerhetsbyrå bistå byråns personal vid det praktiska genomförandet av utredningarna.

Artikel 4

Information till den som berörs av utredningen

Om det finns en möjlighet att en ledamot, tjänsteman eller anställd vid kommissionen är personligt involverad skall den berörde snabbt informeras, om detta inte riskerar att skada utredningen. Under inga omständigheter får slutsatser dras efter utredningen om en namngiven ledamot, tjänsteman eller anställd inom kommissionen, utan att den berörde har givits möjlighet att yttra sig över alla uppgifter som rör honom.

Om det är nödvändigt med absolut sekretess med avseende på utredningen och om utredningsåtgärder som faller under en nationell rättslig myndighets befogenheter används, får denna skyldighet att ge ledamoten, tjänstemannen eller den anställde vid kommissionen möjlighet att yttra sig skjutas upp, efter överenskommelse med kommissionens ordförande respektive generalsekreterare.

Artikel 5

Information om nedläggning av utredningen utan vidare åtgärder

Om inget av det som läggs ledamoten, tjänstemannen eller den anställde vid kommissionen till last kan vidhållas efter en intern utredning, skall den interna utredningen mot honom läggas ned utan vidare åtgärder efter beslut av byråns direktör, som skriftligen skall underrätta den berörde om detta.

Artikel 6

Upphävande av immunitet

Varje begäran från en nationell polismyndighet eller en nationell rättslig myndighet om upphävande av immunitet mot rättsliga åtgärder för en tjänsteman eller anställd vid kommissionen som gäller eventuella fall av bedrägeri, korruption eller all annan olaglig verksamhet, skall överlämnas till byråns direktör för yttrande. Om en begäran om upphävande av immunitet gäller en ledamot av kommissionen skall byrån informeras om detta.

*Artikel 7***Upphävande**

Kommissionens beslut av den 14 juli 1998 om utredningar som utförs av enheten för samordning av åtgärderna för bekämpning av bedrägeri samt tillämpningsföreskrifterna till detta av den 9 december 1998 bör upphävas.

*Artikel 8***Giltighet**

Detta beslut blir gällande den 1 juni 1999.

Utfärdat i Bryssel den 2 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Jacques SANTER

Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juni 1999

om avslutande av antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet
beträffande import av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung i Repu-
bliken Indien och Republiken Korea

[delgivet med nr K(1999) 1539]

(1999/397/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDEmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av
den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import
från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemen-
skapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/
98 ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av
den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import
från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemen-
skapen ⁽³⁾, särskilt artikel 14 i denna,

efter samråd med de rådgivande kommittéerna, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDEN

- (1) Den 7 juli 1998 mottog kommissionen två klagomål med påstående om skadlig dumpning och skadlig subventionering av import till gemenskapen av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung i Indien och Sydkorea.
- (2) Klagomålen ingavs av CIRFS (International Committee of Rayon and Synthetic Fibres) som ombud för tillverkare som representerade en betydande del av gemenskapens sammanlagda tillverkning av texturerat filamentgarn av polyester enligt artiklarna 4.1 och 5.4 i förordning (EG) nr 384/96 och artiklarna 9.1 och 10.8 i förordning (EG) nr 2026/97.
- (3) Klagomålen innehöll bevisning för dumpning och subventionering, liksom för väsentlig skada till följd därav, vilken bedömdes tillräcklig för att motivera inledandet av ett antidumpningsförfarande och av ett antisubventionsförfarande.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.⁽³⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

- (4) Genom offentliggörandet den 21 augusti 1998 av två separata tillkännagivanden i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁴⁾ inledde kommissionen följaktligen, efter samråd, ett antidumpningsförfarande och ett antisubventionsförfarande beträffande import till gemenskapen av texturerat filamentgarn av polyester som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5402 33 00, med ursprung i Indien och Sydkorea.

- (5) Kommissionen underrättade, officiellt de exporterande tillverkare, importörer, leverantörer av råvara i tidigare förädlingsled och industriella användare av texturerat filamentgarn av polyester i senare förädlingsled som kommissionen visste var berörda; kommissionen underrättade också företrädare för de exporterande länderna samt de klagande gemenskapstillverkarna. Berörda parter gavs tillfälle att inom de frister som angavs i tillkännagivandena skriftligen lämna sina synpunkter och begära att höras.

B. ÅTERKALLANDE AV KLAGOMÅLET OCH
AVSLUTANDE AV FÖRFARANDENA

- (6) Genom ett brev av den 28 april 1999 till kommissionen återkallade CIRFS formellt klagomålen beträffande dumpning och subvention av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung i Indien och Sydkorea.
- (7) I enlighet med artikel 9.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96 och artikel 14.1 i förordning (EG) nr 2026/97 kan ett förfarande avslutas när den klagande återkallar sitt klagomål, om inte ett sådant avslutande strider mot gemenskapens intresse.
- (8) Kommissionen ansåg att de ifrågasvarande förfarandena borde avslutas eftersom det av undersökningen inte framkommit något som visade att ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse. De berörda parterna underrättades om detta och gavs tillfälle att yttra sig. Kommissionen mottog inga synpunkter som tydde på att ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse.

⁽⁴⁾ EGT C 264, 21.8.1998, s. 2 och 5.

- (9) Kommissionen finner därför att antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet beträffande import till gemenskapen av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung i Indien och Sydkorea bör avslutas utan införande av åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet beträffande import till gemenskapen av texturerat filamentgarn av polyester som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5402 33 00, med ursprung i Indien och Sydkorea, skall avslutas.

Utfärdat i Bryssel den 14 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande
